

NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNICA

LETO X

ŠTEVILKA 89

JULIJ
1982

Odprto pismo

Ni navada, da se v tej obliki in na takšen način obračam na občane, da samoupravne in družbenopolitične organizacije in organe, na strokovne službe. V to me silijo težavne gospodarske razmere in zaostrene razmere v mednarodnih odnosih, o čemer nas popolno obveščajo vsa sredstva javnega obveščanja. K temu se silijo tudi nekatere ugotovitve, pripombe in pobude iz aktivnosti in akcij, ki smo jih v zadnjem obdobju vodili v občini, preko katerih socialistična zveza, ki nadaljuje tradicije revolucionarne osvobodilne fronte, ne bo la tih. O tem, da bo dosledna do pripomb in pobud, je že mnogokrat prejela stališča in v občinski konferenci SZDL sedanjega mandata to tudi dosledno izvaja. O tem nam pričajo mnoge uspešno izvedene aktivnosti, med katerimi naj posebno poudarim zadnje delegatske politve in referendum za samoprispevek za sanacijo preskrbe z vodo v naši občini.

K uspešni izvedbi letošnjih delegatskih volitev so prispevali demokratični postopki in javnost dela, kar so delovni ljudje in občani pozdravili na vseh razpravah in konferencah in kar se je odrazilo tudi pri visoki udeležbi na volitvah.

Na referendum za samoprispevek delovnih ljudi in občanov za izgradnjo vzgojnoizobraževalnih objektov leta 1973 se je glasovanja v krajevnih skupnostih udeležilo 74,94 odstotka volilcev, za samoprispevek jih je bilo 51,15 odstotka. Na letošnjem junjskem referendumu se je glasovanja udeležilo 90 odstotkov volilcev, za samoprispevek se jih je izreklo 63,12 odstotka. Že sam podatek priča o razmerah v občini in o trdni volji in pripravljenosti delovnih ljudi in občanov, da v težkih gospodarskih razmerah z lastnimi prispevki razrešujejo tista vprašanja, ki v vsakem primeru pomenijo pogoj za vsestranski osebni in družbeni razvoj. Z odločitvijo za samoprispevek se je okrepilo zaupanje v samoupravna in politična vodstva ter v strokovne organizacije, toda predsedstvo občinske konference SZDL je v trenutku pozitivno izglasovanega referenduma zahtevalo od vseh organizacij in organov, ki so dolžni samoupravno, upravno in strokovno izvajati sprejeti program sanacije, da ga resnično dosledno izvajajo, kot je to bilo obljubljeno delovnim ljudem in občanom in z njimi dogovorjeno ter da ne bo dovolilo nikakršnega odstopanja. Šele tedaj bo zaupanje popolno. Socialistična zveza bo in mora v vseh okoljih svojo ustavno vlogo zlasti v družbeno kontrolnem pogledu izvrševati ne samo v odnosu do organizacij in organov, ampak tudi do odgovornih posameznikov. Posledice neodgovornega obnašanja se morajo odražati tudi v kadrovski politiki, s katero moramo doseči, da bodo na ne samo najodgovornejših dolžnostih, temveč tudi na vseh drugih mestih takšni ljudje, ki bodo zaupane jim naloge izvrševali v interesu delovnih ljudi in občanov.

Mnogo je nerazrešenih vprašanj, do katerih so delovni ljudje in občani upravičeno kritični, vemo tudi, kdo jih mora uresničiti, več ali manj so nam znane finančne in materialne možnosti, pa vendar so vprašanja nerazrešena, oziroma — v kolikor so iz katerihkoli vzrokov nerešljiva — ljudje o tem niso informirani.

Za posamezna družbena področja imamo interesne skupnosti, ki morajo vsaka na svojem področju vprašanja razreševati na načelih svobodne menjave dela, imamo upravne organe, ki morajo biti vedno bolj odprti do pobud delovnih ljudi in občanov ter iz svoje pristojnosti razreševati vprašanja mnogo hitreje.

Imamo družbenopolitične organizacije, ki morajo vedno delovati s pozicij interesov delovnih ljudi in odkrivati napake ter jih s političnimi sredstvi odpravljati. Nerazrešena vprašanja niso nerešljiva, gospodarske in druge težave niso nepremagljive, samo vsakdo naj opravi svoje delo dosledno in odgovorno.

PREDSEDNIK OBČINSKE KONFERENCE
SZDL VRHNICA TOMAŽ GROM

Ob dnevu civilne zaščite in v okviru programa akcije NNNP 82 je občinski štab CZ organiziral tekmovanje specializiranih gasilskih ekip, ki so vključene v enote civilne zaščite v krajevnih skupnostih. Na tem tekmovanju so se preizkusili obvezniki, ki so letos obiskovali tečaj. Največjo usposobljenost je pokazala ekipa iz KS Ligojna, druga je bila ekipa KS Borovnica, tretji pa so bili gasilci iz KS Verd.

Gasilci pa skrbijo tudi za svoj naraščaj. V okviru Zveze prostovoljnih gasilskih društev naše občine deluje tudi pionirski odsek. Tudi ta dela sistematično, da bo nekoč lahko nadomestil svoje starejše kolege. To tekmovanje, čeprav je manjkalo nekaj ekip, je pokazalo, da z rednimi tekmovanji in preverjanji sledimo napredku in kreplimo usposobljenost gasilskih ekip in tako tudi enot civilne zaščite.

Šestnajstega julija praznujejo tankisti 38-letnico ustanovitve 1. oklopne enote JLA.

Vsem pripadnikom oklopnih enot ob prazniku iskreno čestitamo. (Obširnejši zapis o delu njihovega življenja in dela preberite na strani 4.)

SAMOPRISPEVEK IZGLASOVAN 63,12 Odstotno — KOMISIJA
PREDLAGALA IZVAJALCA: VGP HIDROTEHNIK TOZD HIDROGRADNJE

Odločno izglasovali samoprispevek

Referenduma za uvedbo 1-odstotnega samoprispevka za sofinanciranje programa sanacije oskrbe z vodo v občini, ki je bil v nedeljo, 20. junija, se je udeležilo 10.858 občanov oziroma 90 odstotkov vseh volilnih upravičencev. Za samoprispevek je glasovalo 7.616 občanov oziroma 63,12 odstotka. Negativno pa se je izjasnilo 3.094 občanov ali 25,6 odstotka. Neveljavnih je bilo 148 glasovnic ali 1,2 odstotka.

Lahko rečemo, da te številke govore o kar odločnem »za«. Tudi sama udeležba je skoraj tolikšna, kot ob zadnjih volitvah. Še najbolje so se »odrezali« krajan iz KS Vrhnika, saj je na volišče prišlo 92,2 odstotka volilnih upravičencev. Za uvedbo samoprispevka pa jih je glasovalo kar 79,7 odstotka.

Skratka ne samo pri njih, tudi še v drugih krajevnih skupnostih, se je razsodnost občanov, predvsem pa resnična potreba po zdravi pitni vodi, nagnila v prid oskrbe z zdravim vodo. Tudi v krajevnih skupnostih, kjer se sicer večina volilcev ni pozitivno izjasnila, je pri posameznih občanah le zmagal razum in pri marsikaterem tudi solidarnost.

Ravno na solidarnosti pa moramo graditi tudi vnaprej, saj bomo morali čez tri leta zopet tako odločno kot sedaj pristaviti svoj glas, da bodo dobili vodo tudi občani, ki je izgradnjo I. faze še ne bodo dobili — to je predvsem v višje ležečih predelih naše občine.

Vse aktivnosti od katerih je odvisen pravočasen začetek gradnje, dobro tečejo. Strokovne službe Zavoda za načrtovanje in Samoupravne komunalne interesne skupnosti imajo v teh dneh polno dela, da prijavijo investicijo in jo dajo še enkrat v potrditev republiški komisiji za oceno investicij.

Občinska skupščina je na seji 24. junija ob obravnavi in sprejemu odloka o uvedbi samoprispevka namreč zadolžila Samoupravno komunalno interesno skupnost, da izdela rokovnik za izvedbo pripravljanih del do pričetka gradnje vodovoda s poimen-skimi zadolžitvami in roki za izvedbo posameznih nalog. Vsake tri mesece pa mora posredovati zborom občinske skupščine poročilo o poteku del pri sanaciji oskrbe z vodo. Delegati so tudi zahtevali, da naj SKIS od izvajalca del zahteva terminski plan izvajanja posameznih del in da z njim seznanijo občane. Sprejeli so tudi sklep o ustanovitvi odbora za nadzor nad zbiranjem in uporabo s samoprispevkom zbranih sredstev. V odboru bo en predstavnik vsake krajevnne skupnosti, en predstavnik vsake družbenopolitične organizacije in pet predstavnikov organizacij združenega dela, imenovanih izmed delegatov zbora združenega dela.

Imenovanja v odbor bo po prehodni obravnavi v skupščini SKIS sprejela občinska skupščina na seji v avgustu. Naloge in pooblastila odbora pa bodo določene s posebnim poslovnikom.

Komisija za spremljanje in izvajanje I. etape sanacije oskrbe z vodo v občini Vrhnika pri Temeljni enoti individualna komunalna raba je na svoji 5. redni seji, 30. 6. 1982, obravnavala prispele kompletne ponudbe izvajalcev.

Pri tem je upoštevala sprejete sklepe 3. redne seje skupščine Samoupravne komunalne interesne skupnosti Vrhnika, z dne 25. 5. 1982 o pogojih za oddajo del najugodnejšemu in sposobnejšemu izvajalcu del I. etape sanacije vodooskrbe.

Komisija za spremljanje in izvajanje I. etape sanacije vodooskrbe je potrdila predlog strokovne službe Zavoda za načrtovanje Vrhnika in predlagala Temeljni enoti individualna komunalna raba, da za najugodnejšega izvajalca del izbere VGP Hidrotehnik Ljubljana, ker izpolnjuje zahtevane razpisne pogoje in je ponudil najnižjo ceno v skupni vrednosti 75.089.008,35 din ter garancijo za dogovorjeni rok izvedbe.

Komisija pa priporoča glavnemu izvajalcu del, da kooperantska dela

odda domačemu izvajalcu del po potrjenih ponudbenih cenah (jaški, črpališči, vodohran, temelji mostov in montaža dela).

Ocenjujejo, da bo do 15. julija z VGP — TOZD Hidrogradnje izdelana pogodba, v kateri bo opredeljeno, kot so zahtevali člani temeljne enote komunalna raba, da izvajalec takoj dobavi gradbeni material. Vsem podražitvam se izognemo le tako, da bo ta material takoj kupljen.

Lahko pritrdimo ugotovitvi, da gredo priprave po predvidenem načrtu, zato na Zavodu za načrtovanje ocenjujejo, da bodo dela na trasi vodovoda stekla že v drugi polovici septembra.

Velja še povedati, da so tudi sredstva Območne vodne skupnosti — gre za 25 milijonov dinarjev (2,5 stare milijarde) — zagotovljena. 1. julija je bil v sejni sobi občinske skupščine podpisan z njimi samou-

pravni sporazum.

Kaj še lahko rečemo? Da so se doslej vse aktivnosti odvijale temeljito in izredno hitro. Od pobude SKIS 1. 3. 1982, nato sklepa občinske skupščine o razpisu referenduma 27. 5. 1982 in nato referenduma 20. 6. 82 je bilo veliko napravljenega. Tik pred dodelavo je sedaj

podroben terminski plan izvajanja del, ki opredeljuje, da bo gradnja, zaključena in nov vodovod pripravljen za tehnični prevzem jeseni prihodnje leto. To je izredno kratek rok, vendar je glede na celotno dosedanje delo in prizadevanje organov SKIS in Zavoda za načrtovanje ta rok tudi realno uresničljiv.

22. julija na tradicionalno srečanje v Razorsko dolino

Vse občane vabijo Občinski odbor ZZZB, Občinska konferenca ZRVS in Lovska družina Vrhnika na tradicionalno srečanje v Razorsko dolino na dan vstaje — 22. julija.

Z jutraj bo tradicionalno tekmovalje lovcev za Kraguljev memorial. Ob tej priložnosti bodo na proslavi razvili tudi prapor Občinske konference Zveze rezervnih vojaških starešin.

Za dobro počutje na tovariškem srečanju pa bodo tudi letos poskrbeli lovci z Vrhnike.

Prevoz s kombiji zagotovljen izpred Mantove.

Tudi 25 milijonov dinarjev Območne vodne skupnosti je že zagotovljenih. Prvega julija je bil z njimi podpisan samoupravni sporazum. V imenu izvršnega odbora Območne vodne skupnosti ga je podpisal Peter Kobal, za SKIS pa podpredsednik skupščine Tone Košir.

Izid glasovanja na referendumu za uvedbo samoprispevka za sofinanciranje programa sanacije preskrbe z vodo v občini Vrhnika, 20. 6. 1982

Zap. št. volišča	Naziv KS oz. glasovalne enote	Skupno št. volilnih upravičencev	Št. volil. opravič., ki se je udelež. referend.	Udeležba %	Od skupnega števila volilnih opravičencev GLASOVALO						neveljav. glasovnic	%
					ZA	%	PROTI	%				
	KS VRHNICA	4.409	4.067	92,2	3.516	79,7	532	12,1	19	0,4		
1.	Iskra-Antene	367	345	94,0	273	74,4	71	19,3	1	0,3		
2.	Dom upokoencev	115	109	94,8	102	88,7	7	6,1	—	—		
3.	Gostišče Turšič	379	344	90,8	268	70,7	74	19,5	2	0,5		
4.	Dom KS	380	344	90,5	279	73,4	65	17,1	—	—		
5.	Dom KS	375	345	92,0	316	84,3	29	7,7	—	—		
6.	Dom JLA	322	305	94,7	276	85,7	29	9,0	—	—		
7.	Dom JLA-bloki	490	451	92,0	418	85,3	30	6,1	3	0,6		
8.	Sejna soba OK SZDL	354	330	93,2	271	76,6	53	15,0	6	1,7		
9.	Menza IUUV	316	294	93,0	283	89,6	10	3,2	1	0,3		
10.	Vrtec Hrib	364	324	89,0	243	66,8	78	21,4	3	0,8		
11.	Cankarjev dom	443	425	95,9	403	91,0	22	5,0	—	—		
12.	Gozdno gospodarstvo	298	268	89,9	226	75,8	41	13,8	1	0,3		
13.	PAP-gumica	206	183	88,8	158	76,7	23	11,2	2	1,0		
	KS BOROVNICA	2.436	2.140	87,8	1.283	52,7	815	33,5	42	1,7		
14.	OŠ Borovnica	366	318	86,9	208	56,8	104	28,4	6	1,6		
15.	OŠ Borovnica	397	333	83,9	236	59,4	91	22,9	6	1,5		
16.	OŠ Borovnica	229	208	90,8	136	59,4	68	29,7	4	1,7		
17.	OŠ Borovnica	313	246	78,6	122	39,0	113	36,1	11	3,5		
18.	Gasilski dom Breg	287	276	96,2	194	67,6	79	27,5	3	1,0		
19.	Strgar Miha, Dol	373	343	92,0	242	64,9	92	24,7	9	2,4		
20.	Žito-mlin Bistra	41	34	82,9	21	51,2	13	31,7	—	—		
21.	Gasilski dom Brezovica	367	322	87,7	92	25,1	227	61,9	3	0,8		
22.	Trgovina Pokojišče	63	60	95,2	32	50,8	28	44,4	—	—		
	KS VERD	1.127	1.016	90,2	842	74,7	167	14,8	7	0,6		
23.	Janezova vas-Pristavec	481	421	87,5	370	76,9	46	9,6	5	1,0		
24.	Zadružni dom Verd	355	331	93,2	271	76,3	60	16,9	—	—		
25.	Zadružni dom Verd	291	264	90,7	201	69,1	21	7,2	2	0,7		
26.	KS Dragomer-Lukovica	959	810	84,5	614	64,0	183	19,1	13	1,4		
27.	KS Log	631	524	83,0	214	33,9	295	46,8	15	2,4		
28.	KS Drenov grič-Lesno brdo	490	414	84,5	248	50,6	162	33,1	4	0,8		
29.	KS Stara Vrhnika	391	356	91,0	290	74,2	60	15,3	6	1,5		
30.	KS Bevke	398	371	93,2	78	19,6	278	69,8	15	3,8		
31.	KS Podlipa-Smrečje	316	290	91,8	112	35,4	173	54,7	5	1,6		
32.	KS Ligojna	271	259	95,6	101	37,3	153	56,5	5	1,8		
33.	KS Sinja Gorica	271	267	98,5	212	78,2	55	20,3	—	—		
34.	KS Blatna Brezovica	212	191	90,1	55	25,9	121	57,1	15	7,1		
35.	KS Zaplana	155	153	98,7	51	32,9	100	64,5	2	1,3		
Skupaj občina Vrhnika		12.066	10.858	90,0	7.616	63,12	3.094	25,6	148	1,2		

OBČINSKA VOLILNA KOMISIJA
OBČINE VRHNICA

ZAVEZUJOČI SKLEPI NA 4. SEJI OK ZKS

Krepiti moramo družbenoekonomske odnose

Občinska konferenca ZKS Vrhnika je na svoji 4. seji 22. junija 1982 sklenila, da je na podlagi dosedanjih ocen o gospodarsko-političnih razmerah v občini Vrhnika potrebno nadaljnjo družbenopolitično aktivnost komunistov in drugih subjektivnih sil usmeriti tako, da bomo resnično in popolno obvladovali politične in varnostne razmere v občini.

Pri tem je potrebno povečati aktivnost komunistov v vseh osnovnih organizacijah ZK in zagotoviti večjo aktivnost tudi vseh družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov in v delegatskih skupščinah in sicer tako, da bomo zagotovili, da bodo o problemih seznanjeni vsi delavci in da bodo v skladu z »Operativ-

nim načrtom ukrepov in aktivnosti v SR Sloveniji za zagotavljanje odplačevanja posojil, najetih v tujini in za ohranjanje proizvodnje«, povsod samoupravno sprejeti ukrepi, ki bodo maksimalno zagotavljali nemoten potek proizvodnje.

Zagotoviti moramo redno in sprotno, najmanj pa tedensko, poročanje in medsebojno informiranje v občini o vseh aktualnih problemih pri uresničevanju sprejetih dogovorov in nalog, da bi lahko zagotavljali pravočasno ukrepanje in družbenopolitično aktivnost.

Vodstva družbenopolitičnih organizacij, občinske skupščine in izvršni svet ter drugi organi na ravni občine morajo vzdrževati stalne stike s samoupravnimi organi,

poslovnimi kadri in vodstvi družbenopolitičnih organizacij, organizacijah združenega dela, zlasti s tistimi, ki jih bodo sedanji ukrepi najbolj prizadeli.

Že ustanovljeni koordinacijski odbor za tekoče spremljanje družbenoekonomske situacije v občini (razvojni štab) mora povezati vse dejavnike v občini, ki so neposredno odgovorni za izvajanje ukrepov in sproti obveščati predsedstvo OK SZDL o problemih in rezultatih izvajanja sprejetih ukrepov, ki mora sproti usklajevati in načrtno usmerjati aktivnost vseh družbenih in političnih dejavnikov.

Posebno skrb je treba posvetiti SIS družbenih dejavnosti in tudi materialne proizvodnje. V ta namen naj se v

okviru občinske skupščine uvede stalno posvetovanje predsednikov skupščin SIS družbenih dejavnosti, vodij konferenc delegacij SIS materialne proizvodnje, ob sodelovanju poslovnih in drugih odgovornih organov s področja družbenih dejavnosti opredelijo naloge, programi in ukrepi za racionalno porabo družbenih sredstev ob nezmanjšanem obsegu in kvaliteti storitev. Ob razpravah v OO ZK in drugih DPO o sedanjih gospodarsko-političnih razmerah se morajo proučevati tudi »Izhodišča dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije« in druga spremljajoča gradiva, prav tako pa morajo biti v vsaki DPO in OO ZK v skladu s pismom IB P CK ZKJ in tovaršiški risa Tita iz leta 1972.

Novo vodstvo OK ZRVS — predsednik Rado Ogrin

20. maja je bila na Vrhniki volilna konferenca OK ZRVS. Uvodoma je spregovoril predsednik te organizacije, Stane Bulc, ki je v svojem izčrpnem poročilu ocenil delovanje, uspehe in težave, s katerimi so se srečevali rezervisti v preteklem mandatnem obdobju — od leta 1978 do 1982. S svojim referatom ga je dopolnil sekretar OK ZRVS, Franc Krajnc, medtem ko je finančno poročilo podal Rado Ogrin.

Z delovanjem in organizirano rezervnih vojaških starešin v preteklem mandatnem obdobju smo lahko zadovoljni. Velik korak naprej je bil storjen na področju splošnega vojaškega usposabljanja in dejno-političnega izobraževanja. To so potrdili obvezni letni preizkusi znanja, ki so jih bili dolžni opraviti vsi člani. Slednji so aktivno vključeni v družbenopolitične organizacije, prav tako pa so dobro zastopani v vseh samoupravnih organizacijah. Vseskozi so se vrstila predavanja o domačih kot tudi svetovnih dogodkih, skratka delo rezervnih vojaških starešin je bilo zelo razgibano in pestro.

Organizacija ZRVS v naši občini ima trenutno 602 člana, od tega so tudi štiri ženske. Članov ZK je komaj 199 ali vsega 36,85 odstotka celotnega članstva. To je izredno

skromna številka, v primerjavi z letom 1978 pa je tudi na tem področju bilo veliko storjenega, kajti takrat se je omenjeni odstotek gibal pod 30. Vsekakor s takim stanjem ne moremo biti popolnoma zadovoljni.

Nikakor ne smemo pozabiti na LO in DSZ in pa seveda na ostale družbene dejavnosti. Permanentna naloga je bila, da se vse KO ZRVS aktivno povežejo v KS, na terenu, kjer pač sodelujejo na področju LO in DSZ. Žal je ta povezava precej slabo zaživela, zlasti je to slabost občutiti v KS Vrhnika.

Na volilni konferenci RVS sta spregovorila tudi predsednik SO Vrhnika Andrej Vidovič in sekretar OK ZKS Jože Perpar. Predsednik se je dotaknil pomembnosti ZRVS za obrambni sistem občine in je podal nekatere pomembne komponente organiziranosti in nadaljnjega delovanja, medtem ko se je Jože Perpar zahvalil staremu vodstvu za plodno delo in sodelovanje, novemu pa je zaželel čim več uspehov pri reševanju nalog.

Razprava je potekala tudi v smeri novega načina vzgoje članstva ZRVS. Dosedanji način izobraževanja je bil za vse obvezen, po novem pa bodo preizkusi znanja opravljali samo tisti RVS, ki niso razporejeni v redne enote JLA ali TO. Tak način ima nedvomno svoje pozitivne str-

ni, upravičeno pa se lahko bojimo, da bo prišlo do slabljenja aktivnosti tistih rezervistov, ki ne bodo obvezni poglagati preizkusa znanja, no, še venomer pa se bodo morali obvezno udeleževati vseh predavanj.

Okrepiti bo potrebno sodelovanje z mladino, predvsem pri izvedbi akcij, katerih koordinator so mladi. Najti bo potrebno skupni jezik z JLA, kar se tiče strokovne pomoči in izpolnjevanja našega rezervnega kadra.

NOVOIZVOLJENO VODSTVO OK ZRVS VRHNIKA

- Predsednik OK ZRVS: Rado Ogrin
- Podpredsednik OK ZRVS: Franc Grom
- Sekretar: Lovro Krašovec
- Član OK ZRVS KO Dragomer: Vajter Winterleitner
- Član OK ZRVS KO Log: Mirko Košir
- Član OK ZRVS KO Vrhnika I: Janez Jereb
- Član OK ZRVS KO Vrhnika II: Srečko Kajtna
- Član OK ZRVS KO Borovnica: Franc Drašler
- Član OK ZRVS KO Verd: Janez Petrič
- Predsednik kom. za splošno vojaško usposabljanje in idejnopolično izobraževanje: Franci Tršar

Ob koncu moramo poudariti, da se bo moralo novo vodstvo resno soočiti z vsemi delovnimi nalogami, katerih pa ni malo. Potrebno bo oživiti povezavo in aktivno sodelovanje KO ZRVS v KS, DPO in vseh društvih.

Tudi povezava s strelsko družino, taborniki in planinskim društvom še ni zaživela. Staro vodstvo je veliko tega naredilo, novo pa naj to delo nadaljuje in še dograjuje.

F. TRŠAR

Novo gasilsko društvo

Tudi Sinja gorica se je vpisala med KS s svojim Gasilskim društvom.

16. maja je bilo lepo pomladano jutro, prav tako lepo in slavnostno je bil ta dan okrašen prostor v hiši Jožeta Meseca v Sinji gorici šte. 13, kjer so se zbrali na ustanovnem občnem zboru prostovoljnega gasilskega društva mladi Sinjgoričani. Seznanili so se s statutom društva in se obvezali, da se bodo usposabljali

silci že dokazali svojo zagnanost, saj so izvedli že več poizkusnih vaj, pregledali opremo ter preizkusili hidrante v KS. Praktično pa so dokazali svoje znanje in solidarnost ob nedavnih poplavih, ko so črpali vodo iz poplavljenih kleti v Sinji gorici. O nadaljnjih nalogah pa je predsednik društva Jože Mesec dejal, da se je predvsem potrebno nenehno usposabljati in še naprej pridobivati nove, predvsem mlade člane, ter s tem razvijati solidarnostno kulturo. V

Začetniki gasilstva v Sinji gorici

v gasilskih veščinah in po potrebi seveda prvi priskočili na pomoč ob morebitnih nesrečah in ostalih skupnih akcijah krajanov Sinje gorice.

Na ustanovnem občnem zboru so izvolili tudi upravni odbor društva v naslednji sestavi: Predsednik Jože Mesec, poveljnik Tine Gutnik, tajnik Cvetka Terčič, blagajnik Vojko Ržek in strojnik Andrej Ogrin.

Glavna pobudnika ustanovitve sta bila prekaljena gasilca Jože Mesec in Tine Gutnik, sedanja predsednik in poveljnik društva, ki sta izvedla obsežno propagando za priključitev tej humani organizaciji. Njun trud ni bil zaman, saj šteje sedaj društvo, skupaj z desetino mladih deklet, že nad 30 članov. Poleg tega sta uspela v tovarni IUV, soustanovitelju društva, dobiti veliko gasilsko opremo, ki jo lahko vidite na sliki. Gasilci Sinje gorice se ob tej priložnosti javno zahvaljujejo.

Ker se pa vsi zavedamo, da je protipožarna varnost eden osnovnih preventivnih ukrepov pri vseh nesrečah in da je do sedaj zbrana oprema le za »prvo silo«, naprošajo gasilci krajanje, da se jim priključimo kot podporni člani in s prostovoljnimi prispevki pomagamo k nadaljnjemu opremljenju in razvoju društva.

V tem kratkem času so mladi ga-

ta namen si bodo gasilci ogledali občinsko tekmovalno gasilsko društvo, poslali določeno število gasilcev na tečaj za izprašane gasilce, pomagali pri gradnji kulturnega doma in se s svojim znanjem vključili v akcije NNNP.

D. T.

Obnova gasilskega doma na Stari Vrhniki

Že nekaj let ugotavljamo, da gasilsko društvo na Stari Vrhniki ne deluje tako, kot bi moralo. Vzroke je potrebno iskati predvsem v neurejenosti oziroma slabem stanju gasilskega doma.

Gasilci so se na svojih sestankih srečevali v Zadrženem domu, kar je tudi negativno vplivalo na aktivnosti v društvu. Prav zato so se gasilci nekako pred tremi leti odločili, da pričnejo z obnovo doma in si zagotovijo normalne pogoje za svoje delo.

Ker društvo ni razpolagalo s finančnimi sredstvi je bilo potrebno izpeljati širšo akcijo v krajevni skupnosti. Krajanje so se v tej akciji izkazali in s svojimi prispevki v obliki denarja ali lesa prispevali, da so se dela letos pričela.

Po skoraj dveh letih zatišja pa so se dela letos v maju pričela in pričakujemo lahko, da bo dom v juniju pod novo streho.

Krajanje so se aktivno vključili v delo, zato so tudi dela uspešno napredovala. Predvsem je pohvalno, da se je v delo vključila tudi mladina in krajanje, ki do sedaj niso sodelovali v gasilskih vrstah.

Pričakujemo, da bodo tudi drugi krajanje pristopili k delu in da si bomo na Stari Vrhniki čimprej ustvarili pogoje za delo gasilskega društva in v svoje vrste pritegnili čimveč mladine, ki smo jo sedaj v aktivnostih društva pogrešali.

Glavna skrb je sedaj namenjena dokončni ureditvi doma, za kar bo potrebno zagotoviti še dodatna sredstva.

Ko si bomo uredili osnovne pogoje za delo, pa bo potrebno misliti predvsem na nabavo novega avtomobila, kar je eden od nadaljnjih faktorjev v razvoju gasilstva na Stari Vrhniki.

P. F.

Teritorialci ponovno skupaj

Vojaške kretnje, tovariški pozdravi, stiski rok. Oči iščejo tovariše, ki so z nami »bili« bitke na Blokah, vendar mnogih več ne najdemo. Mlajše generacije zapolnjujejo vrste tam, kjer so leta pač naredila svoje. Tovariše, ki jih pogrešamo, bomo gotovo našli na novih združitvah v uniformah narodne ali civilne zaščite.

Mnogo je novih obrazov, ki so prvič med nami. Fantje se po odsluženem vojaškem roku spet zaživeli in »zadali« po vojaško. Razpoloženje je odlično, na višku; k temu pripomorejo malo tudi tekoče zaloge.

Prehajamo na vojaški ritem dela, miselnosti; spoznavamo se z zaupnim delom. Komandir čete, varnostnik, politkomisar in ne nazadnje ekipa kuharjev, imajo polne roke dela.

Malo nervoze, ko se pripravljamo na ponovni »OGNENI KRST«, in toliko večje olajšanje po uspešnem streljanju.

Ko se pozno popoldne, po opravljenih nalogah, odpravljamo na nove položaje, smo v mislih že vsi pri naših

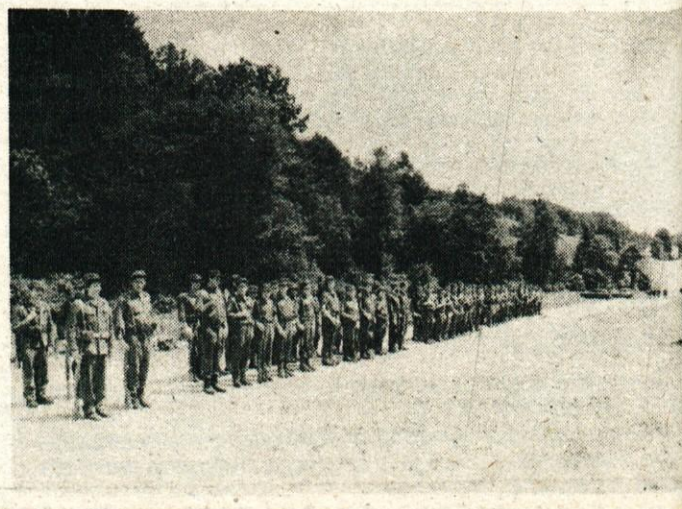
žogobrcarjih. Mnogo je stav, tudi smešnih, pa vendar vsak z nervoza pričakuje tekmo desetletja. Po končani tekmi se vnamejo bučne in ognjivite debate. Vsaj deset »selektorjev« je takoj pripravljenih Miljaniču priskočiti na pomoč z nezmotljivim receptom in s postavo z zmago na naslednji tekmi.

Oglasi se harmonika. Ta preglasi vse razgrete glave in duhove. Kmalu za tem zadoni tudi domača pesem. Vsak poskuša po svojih močeh pritegniti in preglasiti ubrani zbor.

Pozno je že: treba bo k počitku. Jutri nas čaka naporen dan. Pa vendar ga pričakujemo v prepričanju, da nam bo prinesel nova spoznanja, utrdil tovarištvo in vojaško znanje, ki sta neophodna za našo osnovno nalogo pri obrambi domovine.

Hitro, prehitro so minili dnevi našega urjenja. Spet smo se vrnili v monotonijo vsakdanjega z vsemi problemi in skrbmi, ki smo jih na vaji pustili ob strani. Ostalo bo le tovarištvo in prijateljstvo, ki se je stkalo ali poglobilo v teh dneh kot trajna vrednost.

Teritorialjec

KS SINJA GORICA

Dober obisk na proslavi

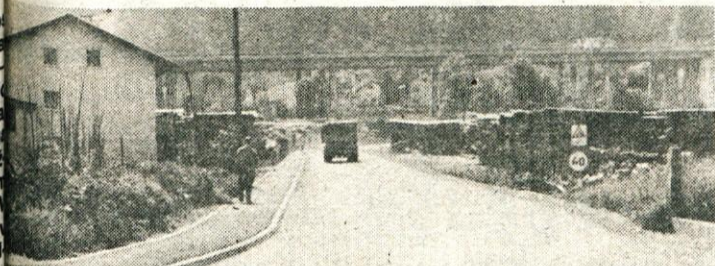
V Sinji gorici so proslave navadno dobro obiskane. Tudi zadnja 22. maja, ki je bila posvečena počastitvi 90-letnice rojstva maršala Tita, 9. kongresu ZKS in 12. kongresu ZKJ ter prazniku OF in 1. maju, je lepo zapelala. V prvem delu je bilo v kratkem orisano življenje in delo tov. Tita najvažnejše prelomnice v zgodovini ZKJ. Drugi del pa so zapolnili mladinci s kvizom na temo: Tito — partija — revolucija.

Tudi zaradi tega kviza se je mladeniči aktivno vključila v praznovanje. V množično udeležila proslave. V kvizu sta sodelovali dve ekipi, in sicer ekipa iz Sinje gorice in ekipa iz Zaborovnice. V prvi so bili: Jana Gostiša, Andreja Gregorka in Jože Bogataj, v drugi pa: Irena Bizjan, Ema Petkovšek in Franci Albreht, pod vodstvom Minke Albreht. Tekmovanje je bilo zelo izenačeno, končno pa so zmagali Sinjogorčani za eno točko. Ob tej priložnosti je treba pohvaliti obe ekipi, oz. vse mladince, ki so pri kvizu aktivno sodelovali, saj so dokazali dobro

poznavanje naše zgodovine. V omenjeni komisiji kviza so se z objektivnostjo izkazali: Andrej Pekelj, Dominik Pivk in Simon Ogrin. Med programom so sodelovali recitatorji: cicibanček Andrej Jesenovec, pionirke Manca in Karmen Jesenovec, trojčice Lorenčič: Karmen, Mateja in Romana, Mateja Umek, Magda Seliskar, Marta Gostiša in drugi.

Za najpristnejše vzdušje pa na naših proslavah že od svojega obstoja skrbi ženski pevski zbor Sinje Gorice, ki je ob tej priložnosti prejel bronasto priznanje OF.

DT

Cesta skozi Verd — od križišča mimo tovarne — ima že nekaj časa novo preobleko. Celotne stroške asfaltiranja pa je kril Kamnolom z Verda.

NOV NAČIN OBRAČUNA VODARINE, KANALŠČINE, ODVOZA SMETI IN VODNEGA PRISPEVKA

Nič več inkasantov

Pobiranje stanarin, vodarine, odvoza smeti, plačevanje prispevka za uporabo mestnega zemljišča in še nekaterih pristojbin v naši občini potekajo v glavnem še po starem, preizkušenem sistemu. To pomeni, da se v hišah vrstijo inkasanti drug za drugim; če ni stranke doma, pride en inkasant tudi večkrat, včasih je celo zadrega za denar in še kakšne druge neprijetnosti. Vse skupaj je drago in počasno, skratka neracionalno, kar moti plačevalce ter službe inkasa in obračuna.

Na predlog Komunalnega podjetja Vrhnika je Samoupravna komunalna interesna skupnost — Temeljna enota za individualno komunalno rabo — sklenila, da upravitelj vodovoda posodobi obračun in pobiranje vodarine in kanalščine, plačevanje odvoza smeti in vodnega prispevka že s 1. julijem letos. Komunalno podjetje je pripravilo uvedbo avtomatske obdelave podatkov o porabljeni vodi ter obračun vodarine, odvoza smeti in vodnega prispevka prek položnic.

Podatke o vseh uporabnikih navedenih uslug bo »urejal« računalnik. Na položnicah bodo natisnjeni zneski akontacij po predvideni dvomesečni količini porabljene vode. Poraba bo ocenjena v začetku vsakega leta na podlagi dejanske porabe v predhodnem letu. Oddčitavanje vodomeroz bo samo dvakrat letno, ko bo hkrati moral biti opravljen obračun po dejanski porabi in izkazan na prvi položnici naslednjega obračunskega obdobja.

Ko bo nov način obračuna dokončno »shodil«, se bodo sorazmerno zmanjšali stroški celotnega obračuna in inkasa. Če ne računamo stroškov same uvedbe avtomatske obdelave podatkov, bodo celotni stroški za 30—35-odstotkov nižji od dosedanjih. Če je bilo doslej za te stroške treba nameniti že okoli 10-odstotkov vse vodarine, bi novi stroški znašali le še 6—7-odstotkov ali okrog 800.000 dinarjev manj prvo leto novega sistema.

V nov obračun bodo vključena gospodinjstva, obrtna dejavnost, hišni sveti in druge družbene pravne osebe. Industrija in Vojska pošta bodo imeli še vedno sproti obračun na dosednji način.

Novo vodstvo KS Borovnica

Na nedavni skupščini krajevnne skupnosti Borovnica so delegati za novega predsednika skupščine izvolili Mira Hanžlja, za podpredsednika pa Vladimirja Mejača.

Za predsednika sveta krajevnne skupnosti so izvolili Alojza Sivka, za njegovega namestnika pa Ernesta Kosa. Člani sveta pa so še: Janko Šivic, Gašper Petrič, Gabrijel Košir, Remigij Beden, Andrej Hrovatin, Aleksander Habič, Anton Svete, Marcel Turk in Alojz Žitnik.

26 GOSPODINJSTEV NASELJA NOVA VAS V BOROVNICI SI JE ZAGOTOVILO BOLJŠO PRESKRBO Z ELEKTRIČNO ENERGIJO

Boljši tok

Prebivalci Nove vasi smo imeli vrsto let slabo električno energijo. Hiše, zgrajene po letu 1950, so imele v stanovanjih v glavnem po eno varovalko. Napredek in razvoj sta tudi v teh hišah poskrbela za nabavo električnih boilerjev, likalnikov, pralnih strojev, hladilnikov in ostalih delovnih pripomočkov. Ker obstoječa T. P. v Delavskem naselju ni več mogla zadostiti sedanjim in naraščajočim potrebam, smo tudi mi pričeli razmišljati o prenovi in okrepitvi napeljave. Idejna rešitev je bila izdelana že v letu 1979.

Po izgradnji potrebne T. P. bloki se je zataknilo, kot vedno, pri denarju. Z ozirom na sprejete programe pri DES niso mogli pričeti z obnovo. Proti koncu leta 1981 smo se s predstavniki DES le dogovorili, da bomo z akcijo pričeli spomladi 1982. Ustanovili smo tričlanski gradbeni odbor v sestavi: Franjo Modrijan, Janez Sečnik in Marjan Košir ter pričeli s pripravo na akcijo, vendar nam tudi največji optimisti niso verjeli, da bo akcija uspela. Pred pričetkom akcije v aprilu smo se dogovorili, da bo DES, TOZD Elektro Ljubljana, sofinanciral dobavo kablo in montažo, izklop in zasip jarkov pa bomo opravili sami.

Zadnjo aprilsko soboto zjutraj smo se zbrali na dogovorjenem mestu in pričeli z izkopi. V začetku nas je bilo malo, vendar se je iz minute v minuto število večalo, tako da so bili ob 8. uri zbrani vsi predstavniki zainteresiranih gospodinjstev.

Posebna zanimivost je bila proti večeru, ko smo s prebojem cevi pod cesto uspeli ohraniti asfalt.

Zagon in delovni elan je v nedeljo zjutraj pustil sledove, saj je bilo moštvo ob dogovorjeni uri okrnjeno.

Po izkopu glavnega jarka smo se lotili še polaganja glavnega kabla in izkopov do posameznih hiš tako, da smo z deli zaključili v poznih popoldanskih urah, za dobro kapljico in veselo razpoloženje pa smo tudi sami poskrbeli.

Položeni kabel smo naslednji dan po predhodni zaščiti zasuli in gradbišče pospravili. Sledila je še nabava in montaža zunanji elektro omari, montaža priključkov in ureditev hišne inštalacije.

Vrednost materiala in opravljenih del je znašala: — nabava, polaganje in montaža kabla z zaščito 259.000 din — izkop in zasipanje v dolžini 512 m (delo krajanov) 308.000 din Poleg tega je moralo vsako gospodinjstvo prispevati še stroške elektroenergetskega prispevka (1 x 25 A na 3 x 25 A), nabavo elektro kabselske omare z opremo ter stroške morebitne notranje prevezave.

S to akcijo smo želeli tudi krajani Nove vasi, ki imamo naselje komunalno dobro opremljeno, dokazati, da tudi v tem predelu naše krajevnne skupnosti delovno dihamo in lastne probleme z akcijami uspešno razrešujemo. To smo v letu 1980 že dokazali z dograditvijo javne razsvetljave.

Posebej se ob tej priložnosti zahvaliti za pomoč in strokovno delo tov. Alojzu Semiču in prizadevnim monterjem DES, enota Vrhnik.

FRANJO MODRIJAN

Poročilo o delu krajevnne skupnosti Borovnica v obdobju 1978-82

I. DELOVANJE SVETA IN POSAMEZNIH KOMISIJ:

Svet se je o posamezni problematiki sestajal in imel v mandatu 37 sej, ki so bile sklepne. Za posamezna področja je imenoval tudi komisije, od katerih so bile delovne zlasti naslednje:

- komisija za družbeno planiranje,
- komisija za komunalno gospodarstvo,
- komisija za programiranje in finance,
- poravnalni svet.

Zelo aktivno je deloval tudi gradbeni odbor za izgradnjo šolskih in VVZ objektov in pripomogel k izgradnji prizidka k osnovni šoli, sedaj pa dokončujejo zunanje igrišče.

Člani Sveta so tekočo problematiko sproti reševali v okviru možnosti. Posebna pozornost pa je bila posvečena tistim področjem, za katera so bili občani najbolj zainteresirani. Administrativna dela za delovanje KS in delegatski sistem so se opravljala v tajništvu, kjer je zaposlena administrativna delavka.

Za realizacijo posameznih nalog na komunalnem področju je Svet imenoval gradbene odbore, od katerih so bili uspešni zlasti naslednji posamezniki:

- asfaltiranje Dol—Laze (Rado Mihevc, Jože Belovič),
- asfaltiranje Podgora—Borovnica (Miro Kovačič, Franc Kohne),
- asfaltiranje Zabočevo (Filip Rot, Franc Košir),
- asfaltiranje in javna razsvetljava Dol—Logor (Tone Gantar, Sonja Hrovatin, Roman Gabrovšek),
- asfaltiranje Breg—Pako (Tone Kovač, Tone Grdina),
- asfaltiranje Grič—Borovnica (Vlado Rozman, Niko Stražisar),
- javna razsvetljava Nova vas—Borovnica (Franjo Modrijan, Alojz Mavec, Alojz Jerele),
- javna razsvetljava Grič—Borovnica (Franc Stražisar, Frane Mevec, Ciril Molek),
- javna razsvetljava Zabočevo (Filip Rot, Stane Suhadolnik, Franjo Modrijan),
- elektrifikacija Hribi (Jože Pristavec, Anton Suhadolnik, E. Kos),
- elektrifikacija Brezovica (Gabrijel Košir, Ančka Zalar),
- elektrifikacija Niževce (Franc Drašler),
- elektrifikacija Podgora (Anton Mikuz, Igor Pavlovčič),
- elektrifikacija Nova vas (Franjo Modrijan).

Z ozirom na težave in sklepčnost delegacije za občinsko skupščino je moral Svet večkrat prevzemati tudi to nalogo. Ostale komisije pa so glede na potrebe bolj ali manj uspešno razreševale tekočo problematiko.

II. PROSTORSKI RAZVOJ

Naloge na prostorskem delu razvoja KS Svet ni uspel uresničiti, saj politika razvoja občinskega središča ni dovoljevala razvoja ostalih predelov. Z ustanovitvijo Zavoda je bilo računati, da bo programiranje prostora potekalo bolj enakomerno, vendar Borovnica v tem obdobju ni dobila nobenega izvedbenega prostorskega akta. Svet se je zavzemal tudi za prostorsko-tehnično obdelavo centra Borovnice in predela za stanovanjsko izgradnjo, saj perspektivno ni moglo pričakovati nadaljnjega razvoja brez priprave novih zemljišč, posebno pa individualno stanovanjsko gradnjo. Izbraba prostora za usmerjeno družbeno stanovanjsko gradnjo je potekala po sprejetem družbenem planu občine.

Pridobljeno je bilo tudi zemljišče za izgradnjo doma družbene samozaposlite (gasilski dom). Pričele so se priprave za rešitev pokopališča in pripravili so zazidalni načrt za obrtniško cono.

III. DRUŽBENO PLANIRANJE:

Komisija za družbeno planiranje je izdelala analizo razvojnih možnosti in elementa za sklepanje SaS o temeljnih plana KS za obdobje 1981—85. Aktivnost je bila opravljena v letu 1979 in 1980. Ocenjene in predlagane so bile nadaljnje možnosti razvoja s prostorskega in gospodarskega vidika. Svet je nato posredoval predloge SaS o temeljnih plana za obdobje 1981—85, katerega je skupščina na svoji 7. redni seji 12. 12. 1980 potrdila.

Sodelovanje z OZD na tem področju je bilo uspešno zlasti z DONITOM, OZD Fenolit Borovnica.

IV. GOSPODARSKI RAZVOJ:

Prednostne gospodarske dejavnosti, zlasti lesno-predelovalna in kemična industrija, sta si načrtovali zmeren razvoj. Pred večjo naložbo v proizvodnjo smol je DONIT, TOZD Fenolit, Borovnica, ki jo namerava realizirati v obdobju 1982—83.

Razvoj Obrtnika ne predvideva — glede na razdrobljenost proizvodnje asortimana — večjega razvoja.

Predvideno povečanje trgovskih zmogljivosti (Mercator) je zaradi omejitve naložb preloženo na kasnejše obdobje.

V. DELOVANJE DRUŠTEV:

Delovanje društev je potekalo v skladu s sprejetimi nalogami posameznih društev. Na novo je bilo ustanovljeno Društvo radioamaterjev, ki deluje v ZTKO Vrhnik. Opazna pa je delna stagnacija prostovoljnih gasilskih društev, predvsem v Borovnici in na Bregu. Svojo aktivnost pa je pokazalo GD Brezovica, predvsem pri delu z mladimi. V bodoče bo potrebno posvetiti več pozornosti združevanju teh društev, saj deluje v naši KS pet društev: dve industrijski (LIKO, FENOLIT) in tri prostovoljna. Napredek je pokazala KUD Svoboda — pevski zbor in folklorna sekcija.

VI. INVESTICIJE: (novogradnje, adaptacije, rekonstrukcije)

Med najpomembnejše pridobitve sodi vsekakor izgradnja prizidka k osnovni šoli Borovnica, za realizacijo katerega so prispevali sredstva delovni občani naše občine. Spada med realizacijo nalog samoprispevka in obdobja 1973—789. Objekt so predali namenu septembra 1981.

Poleg tega je bil v marcu 1981 dograjen nov poštni objekt PTT z novo centralo s kapaciteto 600 telefonskih priključkov.

V letu 1979 je bil prenovljen v celoti dom TVD Partizana in napeljana centralno ogrevanje. Vrednost vseh del z opremo je znašala 2.150.000 din.

Uspela akcija za graditev TV pretvornika (4 programi) je pripomogla, da so tudi predeli: Jela, Zabočevo, Brezovica, Podgora in ostali dobili kvalitetnejši TV program. Vrednost del je znašala 700.000 din, od katerih je KS prispevala 200.000 din, vrednost prostovoljnega dela krajanov je 100.000 din, ostalo pa je prispevala RTV Ljubljana. Opravljenih je bilo cca 2000 prostovoljnih delovnih ur.

V letu 1980 je bil usposobljen večnamenski prostor v Mavčevi dolini. Vrednost del: 180.000 din, od tega prispevek krajanov v delu, OZD skupaj 140.000 din. Naročena je tudi tehnična dokumentacija za adaptacijo kinodvorane.

Pred dokončno realizacijo je izgradnja novega šolskega igrišča. Vrednost do sedaj opravljenih del znaša 4.521.000 din. Sredstva so prispevali LIKO-lokacija Borovnica 1.900.000 din, DONIT, TOZD Fenolit, 2.451.000 din, OBRTNIK 220.000 din. Obseg del je bil zaradi v celoti neizpolnjene obveznosti vseh OZD precej zmanjšan saj je predračunska vrednost znašala 6.124.000 din. Zaradi tega dela tudi v celoti ne bodo dokončana.

Prenovljena trgovina na Bregu je bila dokončana aprila 1982 in usposobljena za delo, kar je velika pridobitev za naselje Breg—Pako.

VII. KOMUNALNA INFRASTRUKTURA:

1. Kanalizacija: Z ozirom na možnosti za skupne naložbe v naši KS (Borovnica prispeva iz cene vodarine in kanalščine cca 37 % sredstev) in glede na to, da niso bili izdelani prostorski načrti, tudi z izgradnjo primarne kanalizacije v tem obdobju nismo pričeli. Krajani so s sredstvi in prostovoljnimi delom kljub temu zgradili cca 2000 m sekundarne mreže. Izdelana je generalna rešitev kanalizacije v KS s čistilno napravo.

2. Ceste:

						v 000
NAZIV	Prisp. občanov	DO	SKIS	KS	Vrednost prost. dela	SKUPAJ
1. asfalt, Dol—Laze, Podgora, Kopitov grič	505	2.455	300	450	200	3.910
2. asfaltiranje Zabočevo	250	100	500	100	50	1.000
3. asfaltiranje Dol—Logor	120			50	50	220
4. asfaltiranje Breg—Pako	300	100	1.700	100	100	2.300
5. asfaltiranje Grič	760	74	405	300	1.539	
6. asfaltiranje platoja žel. post.		2.700		100		2.800
SKUPAJ:	1.935	5.429	2.500	1.205	700	11.769

Na osnovi podatkov je bilo v tem obdobju asfaltirano 6.800 m cest in ostalih javnih površin. Omenjene ceste bo KS predlagala v kategorizacijo (lokalne občinske ceste).

3. Vzdrževanje krajevnih makadamskih cest

KS upravlja z 20.400 m krajevnih cest, ki jih tudi vzdržuje in opravlja na njih zimsko službo. Vrednost vzdrževalnih del v obdobju 1978—82 je znašala 742.000 din. Sredstva so bila zagotovljena iz rednega prihodka krajevnne skupnosti. Poleg tega je bilo izdelano precejšnje število cestnih prostov v vrednosti cca 300.000 din.

4. Elektrifikacija

a) Napeljava NNO omrežja

NAZIV	Prisp. občanov	DO	KS	DES	Vrednost	
					del	SKUPAJ:
1. Obnova NNO Hribi	100	100	150	3.600	800	4.650
2. Napeljava NNO Pekel		80	60	80		220
3. Obnova NNO Grič	125			250	75	450
4. Napeljava NNO Brezovica	300		50	1.700	250	2.300
5. Obnova NNO Niževce	105		50	300	200	655
6. Napeljava NNO N. vas	410			300	320	1.030
7. Napeljava NNO Podgor.	450				300	750
SKUPAJ:	1.490	180	310	6.230	1.945	10.075

b) Ureditev javne razsvetljave:

NAZIV	prisp. obč.	KS	vred. del	SKUPAJ:
1. Dol—Logor	40	20	80	140
2. Zabočevo	28	22	10	60
3. Grič	60	15	70	145
4. Nova vas	55	75	360	490
SKUPAJ:	183	132	520	835

Krajevna skupnost je poleg tega zagotavljala tudi sredstva za vzdrževanje in plačila tokovino.

5. Preskrba z vodo

Svet se je pri pripravi programa I. etape sanacije preskrbe z vodo zelo aktivno vključeval in vodil tudi javno obravnavo. Posamezni predeli, kjer so občani oskrbujejo iz lastnih vodovodov, so dela za vzdrževanje izvajali v lastni režiji.

6. Organiziranje in vodenje posameznih akcij:

Vse realizirane akcije so bile dogovorjene v Svetu KS in v koordinaciji med Upravnimi organi, SKIS Vrhnik, OZD na področju KS in posameznimi vaškimi odbori. Uspešno sta jih vodila predsednik Niko Stražisar, podpredsednik Franjo Modrijan z nekaj aktivnimi člani Sveta krajevnne skupnosti.

Glede na obstoječe možnosti in nekatere nerealizirane akcije Svet predlaga nadaljevanje naslednjih akcij in realizacijo nalog:

1. Določitev upravitelja za večnamenski prostor v Mavčevi dolini.
2. Pridobitev investicijsko-tehnične dokumentacije za širitev pokopališča in sprejem sporazuma o etnotnih kriterijih za določitev cen pogrebni storitev.
3. Določitev upravitelja za koč v Peklu in ureditev mlina, ki je pod spomeniškim varstvom.
4. Kompleksno obdelati problematiko delovanja gasilskih društev v KS.
5. Gasilsko društvo Borovnica mora podati poročilo o gradnji doma družbene samozaposlite in navesti objektivne vzroke, zaradi katerih se gradnja še ni pričela.
6. Urediti vse potrebno za delovanje oddelka Milice in možnost aktiviranja krajevnega urada.

7. Nadaljevati z akcijami za dokončanje javne razsvetljave in za elektrifikacijo v posameznih zaselkih.

8. Nadaljevati akcijo za sanacijo Viadukta.

9. Organizirati javno obravnavo osnutka zazidalnega načrta Dol—Laze.

10. Do septembra 1982 dopolniti srednjeročni program razvoja krajevnne skupnosti za obdobje 1981—85.

11. Dokončati podpisovanje samoupravnega sporazuma o temeljnih plana KS za obdobje 1981—85.

12. Dopolniti letni plan razvoja KS za leto 1982.

13. Proučiti možnost zaposlitve tajnika KS.

14. Voditi aktivnosti pri pripravi projektne dokumentacije za primarno kanalizacijo v Borovnici.

15. Pospešiti akcijo za enotno združenje športnih društev v okviru TVD Partizan.

Borovnica, junij 1982

SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI BOROVNICA

PRED ŠTIRIDESETIMI LETI

Ob 40-letnici domicilnega Dolomitskega odreda

Med partizanskimi odredi, ki letos slavijo 40 let svoje ustanovitve, je tudi Dolomitski odred NOV in POS. Ustanovljen je bil od 1. do 10. julija 1942 na Kluču in Vranjih pečinah v Polhograjskih Dolomiti. Po njih je tudi dobil svoje ime.

Kot je znano, se je narodnoosvobodilno gibanje v Polhograjskih Dolomiti začelo zelo zgodaj. Prvi partizanski borci so bili organizirani v Rašiški in Mengeškomoravski četni Kamniškega bataljona ter Tržiško-Kranjski četni Storiškega bataljona.

Ko se je spomladi 1942 narodnoosvobodilno gibanje silno razmahnilo in je zajelo vso Slovenijo, je tudi v Dolomiti odhajalo v gozdove vse več zavednih ljudi, da bi se borili proti okupatorju in domačim izdajalcem. Iz skupin, ki so nastajale v posameznih območjih, je bila sprva ustanovljena 4. četa 1. bataljona Notranjskega odreda. Ko pa je četa štela več kot 100 borcev, je bil iz nje ustanovljen 4. bataljon Notranjskega odreda. Tudi ta se je kaj kmalu zaradi svoje številčnosti preoblikoval v večjo enoto, odred. Sprva se je imenoval Polhograjski odred, kasneje pa so ga na željo borcev in poveljstva odreda preimenovali v Dolomitski odred. Novo ime je bolj ustrezalo glede na dejstvo, da je odred deloval od Ljubljane do bivše jugoslovanske-italijanske meje in med italijanskimi in nemškimi okupatorji, torej na širšem področju Polhograjskih Dolomitov, sestavljali pa so ga zlasti Dolomiti. Odred je bil ustanovljen prav v najtežjih dneh za naše NOG in zaveznike, ko je divjala velika italijanska roška ofenziva na naše prvo slovensko osvobodeno ozemlje. V njej je sodelovalo 82.000 do 100.000 oboroženih vojakov. Nemški vojaški stroj s 6 milijoni vojakov na vzhodni fronti tedaj še ni bil skrahan in zaustavljen in Nemci so v Afriki še nadalje prodirali proti Aleksandriji. Danes, po 40-letih, prav zagotovo lahko trdimo, da je bila ustanovitev Dolomitskega odreda postavljena v najodločilnejše in najusodnejše prelomno obdobje narodnoosvobodilne vstaje na Slovenskem in v celotni Jugoslaviji. Za ustanovitev prvih slovenskih brigad in odredov, med katerimi je bil tudi Dolomitski, se je vodstvo NOG lahko odločilo in ga je uresničilo, ker je program osvobodilne fronte združeval prebivalstvo v vsesplošni odpor proti okupatorju, zaradi njegove visoke patriotske zavesti, enotnosti in hrepenenja po svobodi. Ti pogoji so bili izpolnjeni tudi v Polhograjskih Dolomiti. V prvih borbenih vrstah je stala predvsem delavska in kmečka mladina, ki je nosila glavno breme oborožene borbe.

Posebnost in pomembnost Dolomitskega odreda se kaže zlasti v izredno težkih okoliščinah, v katerih je deloval, in v izredno pomembnih bojnih nalogah, ki jih je uspešno izvajal. Najpomembnejše obdobje je od ustanovitve odreda do odhoda osrednjega vodstva NOG Slovenije iz Dolomitov na Rog spomladi 1943. Ob ustanovitvi je tedaj sorazmerno maloštevilni odred zavaroval prehod II. grupe odredov na Gorenjsko čez močno zavarovano razmejitveno črto med italijanskimi in nemškimi okupatorji, kmalu pa je nadzoroval večji del svojega operativnega območja. S tem je bilo ustvarjeno majhno osvobodeno ozemlje, ki je omogočilo nastanitev in delovanje osrednjega vodstva NOB Slovenije, kar je bilo za tiste razmere izrednega pomena (vodenje vse večje vstaje v predelu Primorske, Gorenjske, Notranjske, Stajerske, iz Dolomitov pa so bile možne zveze na vse strani, zlasti z Ljubljano). Dolomitski odred pa je bil sposoben tudi braniti osvo-

bojeno ozemlje. Kronika odreda pove, da je v navedenem obdobju petkrat obranil osvobodeno ozemlje oziroma območje Kluča in da je pretrpel samo dva neuspeha, in sicer v Belški grapi in v Bezenici marca 1943. Zaradi izjemno težkih vjaško-političnih okoliščin je bil Dolomitski odred aprila 1943 ukinjen, borci pa so bili porazdeljeni v enote Tomšičeve in Serčerjeve brigade. Z odhodom odrednih enot je v Dolomiti ostalo do kapitulacije fašistične Italije le manjšo število partizanov in političnih delavcev, kar je izkoristila reakcija za ustanavljanje belogardističnih postojank. Septembra 1943 je bil Dolomitski odred ponovno ustanovljen. Množičen odhod v partizane je omogočil oblikovanje številčno zelo močne enote, saj je imel v svoji sestavi 600 borcev. Vanj je bil vključen tudi ves Logaški bataljon.

Dolomiti so bili zopet skoraj v celoti osvobodjeni, razen maloštevilnih belogardističnih in nemških postojank v večjih krajih. Po odredbi operativnega štaba za zahodno Slovenijo z dne 17. oktobra 1943 je bil Dolomitski odred ponovno ukinjen, borci pa so bili porazdeljeni v enote Triglavске divizije NOV in POS. Ko je bil 23. januarja 1944 odred tretjič ustanovljen, so bile razmere v Dolomiti že tako težavne, da je lahko akcije na tem področju izvajal le občasno, največ pa se je zadrževal na območju sedanjih občin Idrija in Postojna. Tudi odred v tretji sestavi je bil zelo aktiven, saj je izvedel mnogoštevilne zelo uspešne bojne akcije, tesno pa je sodeloval tudi z ostalimi enotami NOV in POS in je veliko prispeval k osvoboditvi Dolomitov in vse naše domovine.

Prebivalci Dolomitov so ponosni na svoj odred. Ponosni so na svojo borbo za svobodo, ponosni so na žrtve, ki so jih dali. V štiriletnem boju so imeli 97 prvoborcev — nosilcev partizanske spomenice 1941 in 14 narodnih herojev. Utrpeli so 994 žrtev okupatorja, od teh jih je padlo v boju 526, ubitih je bilo 137 talcev, v taboriščih jih je umrlo 129 in v zaporih 114. Požganih je bilo 476 domov in gospodarskih poslopj.

Še živeli borci Dolomitskega odreda, združeni v Skupnost borcev, se ob 40-letnici s ponosom oziramo na prehojeno pot. Naše misli so ob tem osredotočene na izročila narodnoosvobodilnega boja in socialistične revolucije, ki niso pomembne le za čas, v katerem živimo, ampak pomenijo kašipot za prihodnost vseh bodočih pokolenj. Naše misli zato prežema zvestoba revolucionarnim tradicijam, ki jih moramo razvijati in ustvarjalno uresničevati tudi v bodoče. Naše misli so pri mladi generaciji katere vrstniki so pred 40 leti nosili glavno breme oborožene borbe.

Nova generacija bo nadaljevala našo pot in iz naših rok vedno bolj prevzemala odgovornost za nadaljnji razvoj samoupravne socialistične družbe. Še vedno pa se čutimo dolžni povedati svoje bogate izkušnje, dolžni smo razlagati resnico o naši borbi in njena izročila, dolžni smo z osebnim zgledom posebejati moralne in etične vrednote revolucije in še zlasti lik našega borca. Mladina bo tako še lažje došla, da ohranjanje revolucionarnih tradicij ne pomeni samo obujanje spominov, temveč predvsem razvijanje tovarštva, medsebojne pomoči in spoštovanja, iskrenosti, odgovornosti, ljubezni do domovine in še marsičesa lepega, kar je krasiло tudi borce Dolomitskega odreda pred 40 leti. Le tako bomo lažje premagovali težave, ki so neizogibne spremljevalke borbe za boljši jutri.

FRANC DOLENC

Pionirji po poteh XV. divizije

Letos smo se tudi pionirji borovniške šole uležili pohoda Po poteh XV. divizije. Predstavljamo Serčerjevo brigado.

V ponedeljek, 31. maja 1982, smo se pohod zbrali ob 9. uri zjutraj pred šolo. Tukaj nam je tovašica dala še zadnja navodila pred odhodom. Izšli smo tudi komandanta svoje brigade, nato pa so odrinili na pot. Vodila sta nas Franc Merlak in Fr. Pelko.

Najprej smo se ustavili v Kraljevi dolini, kjer so prižgali svečke v spomin padlim na tem kraju. Tovaš Merlak nas je seznanjal z dogodki iz časov NOB, so se odvijali na teh področjih. Sli smo mimo Prist in Lošč, vzpenjali smo se po težki in strmi tako imenovani »katrabantski poti«. To je pot, kjer so več tovaril blago v Trst in nazaj. Zelo smo se prepoti upehali, preden smo prišli na vrh. Pot do petega stapa je bila bolj položna. Ustavili smo se tudi v Koškem logu, kjer smo si ogledali mesto, na katerem stalo taborišče Serčerjeve brigade. Pot smo nadaljevali proti Padežu. Tam smo obiskali Sebojni laz, nam je Tona Debevec opisal pomembnejše bitke, so se odvijale v teh krajih, in nam pokazal okolišnice. Ker je zelo lep razgled, smo videli tudi Cerško jezero.

Na Padežu smo predali pohodne rekvizite cerškim pionirjem. Naš komandant je v dnevniku opot, ki smo jo prehodili, in jo tudi zarisal na zemljevid. Za tem je bil tudi krajši kulturni program, kjer smo stopili učenci naše šole.

Po mitingu, ki so se ga udeležili tudi vaščani, so se polni lepih vtisov odpravili domov.

ROMANA GRD

Zverinski napad

Konec julija 1942. se je II. bataljon Dolomitskega odreda razmestil na Vranjih pečinah. Ker pa je pred tem imel nekaj borb, ki so pustile za sabo nekaj ranjenec, je bilo očitno, da se ranjenci ne bi mogli bojevati z bataljonom, zato je bilo odločeno, da se pošle neke na Podpesku primeren skrivni prostor, kjer naj bi postavili začasno previjališče oziroma bataljonsko ambulanto. Tu naj bi ranjenci okrevali in si opomogli. Tako je bil v gozdiču v neki grapi med Krovčovo in Nago-detovo hišo določen prostor, kjer je bila iz šotorskega krila postavljena nadstrešnica, ograjena s smrekovimi vejami. V njej je bilo prostora za približno pet bolnikov. Štirinajstega avgusta se nas je v njej v resnici zdravilo pet. Najtežji ranjenec med nami je bil Franc Rupnik-Lovec, ranjen skozi nogo. Našli smo ga težko ranjenega v nekem jarku, kjer so se iz njegove rane že valili debeli, mastni črvi. Sam pa nisem bil ranjen, pač pa sem imel v gležnju zvinjeno nogo in sem bil pri tej ambulanti kot nekaj nabavni nekaj več kot en teden. Poleg tega pa sem, ker sem bil delno pokreten, pomagal domačim pri spravi poljščin, ker so bile na kmetiji same ženske.

Za nas je skrbela mlada botničarka Mica Hvalič, doma nekje iz Dravlj, pogumna partizanka, kar je tudi dokazala s svojim dejanjem, ko je bilo treba braniti ranjence.

Spominjam se, da je nosila fantovsko frizuro, pri sebi pa je imela mali revolver kalibra 6,35, ki je izgledal bolj kot igračka. Hrano za ranjence so kuhali pri Krovčevih, saj je bila ta hiša najbližja ambulanti.

Usodnega dne, so belogardisti in Italijani nenadoma, verjetno po izdajstvu, prišli z več strani na Podpesek in najprej zažgali Nago-detovo domačijo, njene prebivalce pa zaprli. Potem so rinili naprej in prišli tudi do naše ambulante. Botničarka Mica je zgrabila svojo pištolo, ki jo je vedno imela pri sebi, in streljala proti njim toliko časa, da so se bolni in ranjeni umaknili. Ko pa se ji je približal in jo hotel zagrabiti italijanski oficir, ga je smrtno zadela. Vojaki, ki so zagledali mrtvega svojega komandanta, so ustrelili tudi njo. Tako se je borila do zadnjega. Da je rešila ostale tovarise, je žrtvovala svoje mlado življenje.

Po tem zločinu so napadalci pridrveli do Krovčeve hiše. Požgali so hišo in kozolec, gospodinjjo Lojzko pa so mučili in pretepali med zasliševanjem. Držala se je junaško in ker kljub strahovitemu mučenju ni ničesar izdala, so jo pokončili s puškinimi koplji, nakar so jo vrgli v betonski sod iz zasuhi s pepelom.

Mi iz ambulante smo se vsi srečno rešili, pravočasno smo se umaknili in poskrili ob grapi. Sam sem se zavlekel pod neko

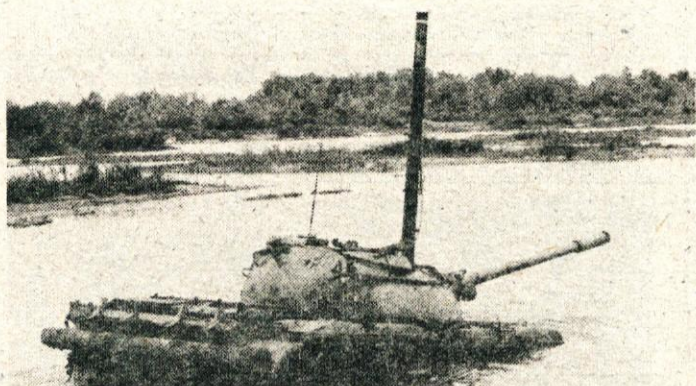
Micka Hvalič pred odhodom partizane

skalo, se pokril z mahom in vejal seboj pa postavil smrčico.

O tej tragediji je bataljon obvebegla Krovčeva Mica, ki se je še pmo izmuznila ter se tako rešila iz ljev belogardistov in Italijanov. Tdek je izredno prizadel vse borce na, žalovali smo za hrabro botničarko požgani domačiji pa sta bili poleg jeve naši najboljši zavezanci v tem kraju.

Kljub temu, da so belogardisti v je naš bataljon na Vranjih pečinah upali v napad. Svoje junaštvo so s tem, da so se znesli nad domačnjenci.

JOŽE SIMŠIČ

Po temeljitih pripravah posadka tanka že obvlada svoje vozilo in lahko premaga tudi vodno oviro do 5 metrov globine

NA ENEM OD POLIGONOV ZA VAJE TANKOVSKIH ENOT

S tanki po dnu reke

Tankovske enote JLA bi v primeru vojne izvrševale težke operacije, ki bi bile seveda v sklopu celotnega si-

Po dobrem »vetru in mirnem morju« tank uspešno »izpluje« na drugi breg.

stema splošnega ljudskega odpora. Zaradi svoje gibilnosti in strelni moči, bi razbijale napadalčeve enote in ustvarjale take pogoje, da bi ostale enote lažje izvedle svoje naloge.

Zato imajo naši tankisti zelo zahtevne vaje z najsodobnejšim orožjem in s tanki, da bi svoje delo do popolnosti dobro opravili.

Ena od njihovih veščin je tudi premagovanje vodnih ovir.

Na enem od specializiranih poligonov za take vaje smo naleteli na tankiste tovarise Mendeka in Mladenovića. Z njimi smo preživeli nekaj dni in na kraju samem doživeli težavnost in odgovornost njihovih vaj.

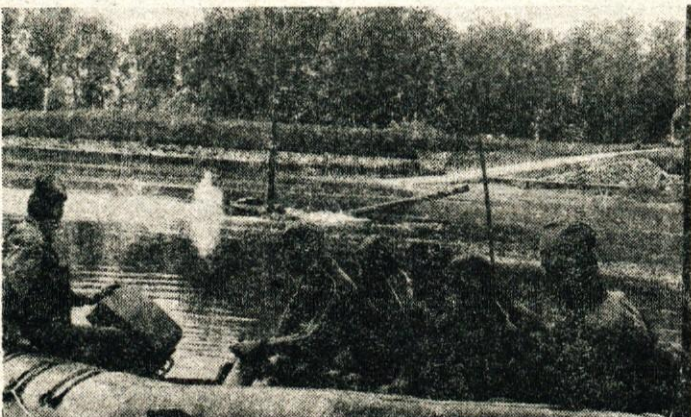
Toda, pojdemo po vrsti....

Takoj ko pridejo tankisti v ta prav posebej opremljeni vojni center, jih najprej temeljito pregledajo. V posebno baro-komori jim zmerijo tudi vzdržljivost na pritisk.

Sledi preizkušanje z izolacijsko masko za dihanje v vodi. Vojak se uči pravilno dihati in se prilagaja razmeram, kakršne so v tanku.

Posadka tanka vadi v posebno urejenih prostorih za podvodno vožnjo s tankom

Enota potapljačev stalno bedi nad »svojimi tovariši«

Najprej potekajo vaje na suhem, potem pa v bazenu na različnih globinah.

Vse to je treba narediti pred »operacijo trenaja«.

Hidrotrenažer je verna kopija tanka. Narejen je tako, da se lahko tankisti znajdejo v vsaki situaciji, do katere bi moglo priti pri gibanju tanka pod vodo — od hitrega vdora vode do pravočasnega in nenevarnega zapuščanja tanka, ko je pod vodo. Globina vode je lahko pri tem celo pet metrov.

Ko je končana vaja na suhem, kot jo tukaj imenujajo, pride faza »opuštanja«. Na posebej za to urejenih stezah testirajo ljudi pa tudi stroje. Najprej potekajo vaje v plitvinah, potem v globinah, da bi se tako zbrisali še zadnji znaki treme,

če je seveda sploh bila.

Istočasno vadi posebna skupina za reševanje, prav tako po svojem programu. Dobro utečena skupina starešine Mileta Jurica že leta skrbi za varnost svojih kolegov. Sestava te skupine se menja, med njimi so tudi rezervisti, ki na svoji vaji izpolnjujejo naloge potapljača.

Po deset in deset urah vaj in osvajanja novega znanja pride trenutek, ki ostane vsakemu tankistu v neizbrisnem spominu — premagovanje vodne prepreke s tankom.

Posadke dobijo naloge. Zabeležimo si imena: mladi vodnik Daro Jelinič, vojak Predrag Marković, deseter Rade Krstić, vojak Vladimir Galović in Srečko Tošić, Nebojša Elez, razvodnik Mladen Bašić, vojaka Rama Bajramija,

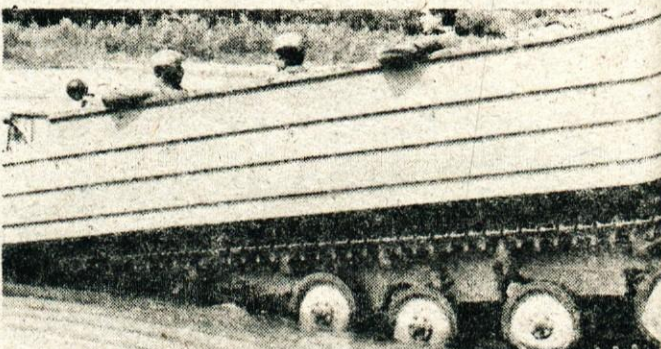
Pod vodo tankisti vadijo s posebno opremo in lahko vzdolj gladino kar precej časa

Mirko Ilišević, deseter Vitomir Bule, razvodnik Branislav Jačević, vojak Rade Ilić, Ivan Strmek, Mladen Tomas, Mirsad Džanić.

»Orel ena... Orel dve... Orel tri... vključi motorje,« se sliši komanda. »Orel ena... poženi, naravnost naprej, malo desno, kar naravnost, prihajaj na obalo, odpri žalužije!«

Prva posadka brez težav pride čez prepreko. Prihaja druga, tretja in tako po vrsti. Na licih mladih ljudi v sivozeleni uniformi lahko razberemo zadovoljstvo. Napor večdnevne bivanja v tem centru je bogato nagraden.

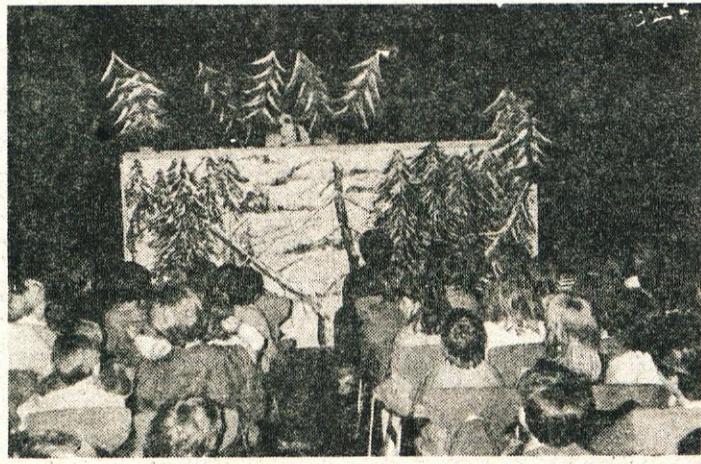
Nova generacija mladih tankistov je pridobila še eno spretnost, ki bi ji v vojni nevarnosti še kako koristila.

Specialno vozilo s posadko je vedno pripravljeno, da prikaže na pomoč.

Lutkarska sezona uspešna

Naokoli je šolsko leto, zaključila se je gledališka sezona in prav tako tudi lutkarska. Vendar, ko smo se vrhniški lutkarji po zadnji predstavi v tej sezoni razhajali, smo si rekli: brali bomo in razmišljali in ko se jeseni dobimo, bomo — nekateri bolj nekateri manj spočiti — prinesli s sabo nove ideje za novo, boljše lutkovno sezono. Da, upamo in trudili se bomo, da bo boljše. Saj čisto mirne duše lahko priznamo, da smo to leto naredili premalo. Dobro pol ure dolga lutkovna igrca je nastajala vse od oktobra do maja, ko smo premiero nekako izsilili. Zakaj je tako? Smo res vsi tako obremenjeni s študijem in delom, ali pa smo premalo pripravljeni žrtvovati svoj prosti čas za to dejavnost in s tem za otroke, naše največje bogastvo? Najbolj pa nas gotovo bremeni pomanjkljivo, preskromno poznavanje lutkarstva. Mnogo seminarjev je širom Slovenije, ki se jih ne udeležujemo, ker so predolgi — za teden dni odstotnosti z dela in od doma se je težko odločiti. Druga oblika izobraževanja — skupinski ogledi lutkovnih predstav — pa je naša šibka točka in prav tu bi morali jeseni začeti. Ogled dobre ali slabše, profesionalne ali amaterske, lutkovne predstave, pogovor z izvajalci, izmenjava izkušenj in spoznanj bi bila za vse nas še kako koristna šola! Nad vrhniškim lutkarstvom pa visi še en oblak, ki ga bo težko razpihniti, to je majhno število lutkarjev. Svojega kroga nikakor ne moremo razširiti. O tem, zakaj ni zanimanja za lutkovno dejavnost, smo že veliko razpravljali. Omenjali smo nekakšen »ponos«, ki odraslim brani »igrati se«. Še eno dokaj bridro dejstvo pa je, da na osnovni šoli na Vrhniki o lutkovni dejavnosti ni slišati. Lutkovna dejavnost je živa v osnovni šoli Borovnica in v še dokaj mladi osnovni šoli Log-Dragomer. Zakaj je pa ni na osnovni šoli Ivana Cankarja? Ali niso zainteresirani učenci ali učitelji? In če ni interesa med učitelji, ali se ne bi dalo poiskati zunanjih sodelavcev, vsaj za pomoč? Lutkovna vzgoja v osnovni šoli bi prav gotovo mlade pritegnila k tej dejavnosti tudi v malo zrelejših letih. In ko o vsem tem razmišljam, nikakor ne morem mimo kulturnih dnevo Bistra 82, na katerih se je Kranjčan Cveto Sever predstavil z lutkovno igrco Svetlane Makarovič »Potepuh«, za katero lahko povemo tole: vse, kar se je na odru dogajalo, je delal sam, brez kakršnekoli pomoči — rezultat trdne volje in poznavanja otrokove domišljije. Cveto Sever nam je pokazal, koliko lahko naredi en sam človek, dovolj trden v svojem hotenju. Kljub dolgotrajnemu nastajanju naše lutkovne predstave z naslovom Zajčkova hišica pa si upam trditi, da je košček tega hotenja tudi v nas, saj

smo skupaj s premiero v dobrem mesecu nastopili kar šestkrat. Dvakrat na Vrhniki v Domu JLA, v osnovni šoli v Logatcu, v OŠ v Borovnici in Log-Dragomer ter v vzgojno varstvenem zavodu v Cerknici, kjer so nas povabili, da jeseni gostujemo še v ostalih enotah v okolici Cerknice. Povsod so nas lepo sprejeli, otroci pa so nas nagradili z živim sodelovanjem pri predstavi, mi pa smo otroke povabili, da si po predstavi lutke ogledajo od blizu. Za marsikaterega otroka je bolj zanimivo kot sama igrca tisto, česar iz dvorane ne morejo videti. Ta neposreden stik z otroki med predstavo in po njej pa nam daje moč, da nam tudi hud naliv in dež, ki nas je spremljal skoraj vsa gostovanja, ne more izprati volje za nadaljnje delo. Lutke želimo približati slehernemu otroku, zato bomo z veseljem obiskali vse krajevne skupnosti na Vrhniki in tudi zunaj občine, če bodo to želeli. To pa je obenem naš jesenski program, ki ga bomo dopolnili s študijem nove lutkovne predstave. MIRJAM SUHADOLNIK

Likovna kolonija

V petek in soboto je bila na Vrhniki prva pionirska likovna kolonija v naši občini. Nosila je ime po našem rojaku, velikem slikarju, Jožefu Petkovšku. K nam so prišli predstavniki drugih šol, med njimi tudi iz pobratene šole v Gonarsu. Zjutraj smo se zbrali pred šolo. Odsli smo v večnamenski prostor, kjer smo imeli malico in kratko kulturno prireditev. Nato smo odšli po deske in liste. S tovaršiško smo se odpravili poiskati motive. Vsak je povedal svojo željo in tako smo se razvrstili po celotnem mestu. Najprej smo na liste napravili skico, nato pa smo začeli risati z določeno tehniko. Izbirali smo lahko med tempera barvami in tušem. Ravno ko sem začela barvati, je pričel padati dež. Hitro smo si morali poiskati streho, drugače so se kaplje poznale tudi na risbi. Dež nas je še večkrat presenetil. Verjetno je bilo zanimivo pogledati, kam vse smo se poskrili pred dežjem. Tovarišica pa je vseskozi hodila naokrog in nas obiskovala. Le tako nam je lahko primerno svetovala. Do šeste ure popoldne smo oddali vse svoje izdelke. V soboto pa smo se zbrali na zgornjem hodniku starega dela šole. Tu so bili razstavljeni vsi naši izdelki. Tov. ravnatelj je to razstavo otvoril. Nato so nam podelili priznanja. Razstava je bila na ogled še vse popoldne. Tako se je končala Petkovškova kolonija. Upam, da bo v naši občini še več takih prijateljskih srečanj, na katerih se bomo spominjali naših velikih mož. Poleg tega pa lahko navežemo mnogo prijateljskih vezi. SAŠA UMEK

Lutkovna predstava

Lepega popoldneva v maju sem sklenila obiskati lutkovno predstavo, ki jo je pripravila vrhniška skupina lutkarjev z mentorico Mirjam Suhadolnik. Malo pred 17. uro sem odšla v Dom JLA, kjer se je predstava že pričela. Prvi se je na odru pokazal zajček, siv kakor kamenje. Ves vesel je sklenil, da si bo zgradil hišico, kajti povsod je bilo polno snega in ga je zelo zeblo. V gozdu je našel žogico in kladivo ter hitro začel sestavljati svoj novi domek. Nagajala pa mu je lisica, ki se mu je vedno bolj približevala. Bila je zelo zvrta. Bratranec volku je hotela odvzeti šal, katerega ji je posodil. Pretvarjala se je, da jo boli grlo, a jo je volk spregledal. Ker je bila lena in se ji ni dalo sezidati svoje hišice, je sklenila, da jo odvzame pridnemu zajčku. To se ji je tudi posrečilo. Potem pa, ko je bila v hišici, je ni mogel nihče več izbežati ven. Prvi je poskušal jež, a mu ni uspelo. Nato volk, ki se zmeraj ni pozabil, kako ga je hotel preliščiti, a tudi njemu ni uspelo. Nazadnje je poskušal še medved. Lisico je posilil, naj ga spusti v hišico, da bi se malo ogrel. Ona pa ga je samo zapodila. Zato so sklenili, da jo spravijo ven z zvijačo. Začeli so kikirikati. Ker je bila lačna in je mislila, da je zunaj petelin, je prišla hitro ven. Takrat pa sta jo zgrabila volk in medved. Odpeljala sta jo na rob gozda in jo zapodila. Tako se je lahko zajček spet mirno grel v svoji hišici. Predstava mi je bila zelo všeč, saj so se nastopajoči zelo potrudili, da smo se gledalci prijetno zabavali in si želimo še mnogo takih igrice. LIDIJA RAVBAR

Razstava Vinka Turka-Vanje v Razstavnem salonu IUUV

Vinko Turk — avtoportret

V počastitev kongresov in 40-letnice Dolomitskega odreda sta Občinska konferenca ZKS in Zveza kulturnih organizacij Vrhnika pripravili razstavo likovnih del slikarja — partizana Vinka Turka. Navzoče je pozdravila tajnica ZKO Vrhnika. Ru-javčeva je predstavila partizana Turka takole: Turkova pot je bila kratka, 26 let je imel, ko je umrl, vendar ustvarjalna in prepričljiva. Z gotovostjo lahko trdimo, da je bil Turk obetajoč in talentiran likovnik že tedaj. Osemnajst let star je končal k-parski in resbarski oddelk moške obrtne šole pri srednji tehnični šoli v Ljubljani, obenem pa se je tudi tri leta učil slikarstva pri prof. Francetu Kralju. »V partizane,« je zapisal, »sem odšel prostovoljno z bratom Elkom julija 1942 in vstopil v Dolomitski odred. V tem odredu sem bil do zadnje ofenzive leta 1943. V tem času je Turk, poleg drugega, prispeval ilustracije za edino številko odredovega glasila »Dolomitska zvezda«, ki so jo izdali v redakciji Karla Grabeljške-Gabra, sodelovali pa so Vinko Turk, Franc Dremelj-Aco in Franc Vregra-Mile. Nato se je Turkovo partizansko delovanje nadaljevalo v Sercejevi brigadi, kjer je deloval v skupini likovnikov, ki se je zbirala ob akademskem slikarju Doretu Klemenčiču-Maju. V brigadi je bil do julija 1943, nato pa je zaradi močnih ozeblin moral v bolnico. Ko se je le za silo pozdravil, ga je Glavni štab poslal v »Belokranjsko tehniko« kot risarja, kjer je bil do decembra 1943. Ker mu je poškodovana noga povzročala velike težave, je moral na zdravljenje, vendar je tudi v tem času aktivno deloval na kulturnem področju: uspešno je opravil »dramski kurz« v Črnomlju in kot funkcionar opravljal kulturno — propagandno delo v bolnici. Na prvem sklepnem nastopu 1. odredovega tečaja v Črnomlju aprila 1944 je sodeloval z vlogo župana v uprizoritvi Cankarjevega »Pohujšanja v dolini Šentflorjanski«. Po tečaju

je ostal pri SNG v Črnomlju in sodeloval pri uprizoritvah večih dramskih del, slavnostnih akademijah, proslavah in prireditvah. Avgusta 1944 je s slikarjem Dragom Vidmarjem, sekretarjem SNG, odšel na bazo 13-23 nad Bilpo, kjer je skupaj z bratom slikarjem Dragom in Nandatom Vidmarjem slikal in pomagal pri organizaciji mitingov v bazi in okoliških hrvaških vaseh, kjer so bili begunci s Kozare. Oktobra 1944 je Božidar Jakac, tedaj referent za upodabljanje umetnosti pri oddelku za umetnost in ljudsko prosveto, predlagal reorganizacijo grafičnega ateljeja Centralne tehnike KPS v Črmošnjicah in kot člana predlagal tudi Vinka Turka. Tako se je Turk vrnil v osvobodeno Ljubljano s člani grafičnega ateljeja. Nato je bil v propagandni komisiji celjskega okrožja, zatem pa se je zaposlil pri Radiu Ljubljana kot pevec komornega zbora. Tisti, ki ste slikarja poznali, veste, da je bil tudi dober baritonist. »Vendar prišla je nujna odločitev,« kot je tudi sam zapisal, »ali ostanem pevec ali se vrnem k slikarstvu...« Odločil se je za slikarstvo in uspešno opravil izpit na novo ustanovljeni Akademiji upodabljanja umetnosti v Ljubljani. Od njegovega medvojne opusa je ohranjen portret Ivana Divjaka, osnutki za opremo slovenske začetnice Vinka Moderndorferja in številne ilustracije za partizanski tisk; del slik njegovega ustvarjanja med vojno je tudi na današnji razstavi, s katero bi se radi oddolžili talentiranemu mlademu umetniku, predvsem pa opozorili na njegovo umetniško delo, ki takole zbrano daje možnosti za strokovno obdelavo in prepričljivo govori o plodnem ustvarjanju slikarja Vinka Turka-Vanje. Na otvoritvi se je zbralo več kot 50 ljudi, med obiskovalci je bil tudi France Popit. Kulturni program je pripravil Dejan Mesec, ki je navdušil z izvedbo na diatonični harmoniki.

Šesti bistriški kulturni dnevi

Bistriški kulturni dnevi so se iztekli in z njimi kulturna sezona 1981—82. Kljub svetovnemu nogometnemu prvenstvu je bil obisk takle: 88 obiskovalcev povprečno na predstavo, skupaj pa približno 1000 obiskovalcev. To ni slab obisk, želeli pa bi, da bi bil boljši! Preko delovnih organizacij, posebno večjih kot sta IUUV in Liko — Vrhnika, je bil odziv vse precejšen, tako da kar ni mogoče verjeti, da je najmanj potrebn tam, kjer je največ ljudi zaposlenih. Program je, kot že rečeno, obsegal 11 dogodkov, ki so vsak po svoje doprinesli k prijetnemu počutju ob-

iskovalcev, ki so prišli v bistriški ambiant. S sporedom je prijetno presenetil Pihalni orkester ZKO Vrhnika, ki je s svojim programom pokazal napredek. Lepe zborovske večere so pripravili pevci MPZ Liko — Verd, ZPZ Sinja gorica, MePZ Dragomer in DPD »Svoboda« Borovnica: moški pevski zbor, dekliški oktet in tamburaši. Od glasbenih dogodkov je zopet lepo uspel koncert Godalnega kvarteta RTV Ljubljana; gost tega večera je bil tudi karikaturist Božo Božin, ki je risal poslušalce in ob koncu koncerta pripravil tudi razstavo risb. Lutkovno predstavo si je

ogledalo okoli 150 otrok, gledališko pa približno petdeset. Resda je bila predstava komorna (2 igralca) in ni imela komedijskega značaja, vendar ni bila tako slaba, da bi do-godkom in mislim na odru ne mogli slediti z zanimanjem, prej bi rekli obratno! Drugačnini misli pa so bili mladi gledališki ljubitelji, ki so na polovici predstave, kot na povelje, izpraznili svoje seđeže in odšli v noč... Vsekakor so pozabili, kako je bilo, ko so bili sami na gledaliških deskah! Ljubitelji folklorne so si lahko ogledali slovenske pleske, ki sta jih zaplesali

FS Ligojna in FS Bistra, pleše in pesmi iz Hercegovine pa so v naslednjem večeru prikazali plesalci in pevci iz pobratene mesta Čapljine. Bistriška kulturna srečanja smo zaključili z literarno-glasbenim večerom. V tem času je potekala 4. likovna kolonija; udeleženci kolonije so bili: Armin Zemann, Čuber, Čurk in Božinov. V galeriji »Doma« je bila v tem času likovna razstava udeležencev lanske likovne kolonije. Ob zaključku 6. kulturnih srečanj v Bistri se zahvaljujem vsem, ki so pomagali posamezne večere pripraviti, TMS in sodelavcem v Bistri, pokrovitelju DO LIKO — Vrhnika in ne nazadnje tistim, ki so pomagali pri organizaciji, čeprav smo jih prosili za pomoč v zadnjem trenutku. M. R.

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNA LITERATURA

Aktualna idejnopolična vprašanja in aktivnost ZKJ
Arslanagić, A.: Na rukometnom голу
Asimov, I.: Život u svemiru
Bojović, S.: Rvanje
Clarke, A. C.: Misterije svijeta
Cunliffe, B.: Rimljani
Dizanje tegova
Dolar, M.: Struktura fašističnega gospodstva
Đorđević V.: Soja,
Doživljajmo, ustvarjajmo, nastopajmo!
Enciklopedija vrtnih rastlin
Hribnik-Svarun, R.: Partizanski Ključ
Jurman, B.: Človek in delo
Košiček, M.: Spolnost skozi stoletja
Kramar, J.: Mrežige
Kropivnik, R.: Promet v družbenoekonomskem razvoju
Likar, P.: Postal bom gradbenik
Mačke
Malovrh, M.: Sodobna organizacija izobraževanja ob delu
Odkrivajmo, doživljajmo!
Ormai, L.: Savremeni stoni tenis
Pirković-Kocbek, J.: Izgradnja sodobnega Maribora
Pretnar, B.: Industrijska lastnina v ekonomskih odnosih s tujino
Rupnik, A.: V znamenju »D«
Samoupravni splošni akti V
Sancin, V.: Aktinidija
Šilič-Nemec, N.: Javni spomeniki na Primorskem 1945—78
Smole, J.: Sodobni tokovi v delavskem gibanju
Stupica, J.: Šah skozi stoletja
Šetina, F.: Demokratični-centralizem v ZK
Šober, M.: Slovensko okno v svet
Tepina, A.: Kratek pregled nemške slovnice
Valentičič, J.: Nenehno izobraževanje
Voglar, M.: Mali kino
Voss, A.: Pečenje na žaru in flambiranje
Zbirka predpisov o graditvi objektov
Združeno delo

Zindović-Vukadinović, G.: Grafoskop v vzgojno-izobraževalnem procesu ZK Slovenije v akciji: ne le pojasnjevati, temveč spremenjati

LEPOSLOVJE

Prevodi:
Blokh, A.: Svetovljani
Brodeur, P.: Kaskader
Čolaković, R.: Priprava o neki generaciji III.
Han Suyin: Moj dom ima dvoje vrat
James, H.: Obrat vijeka
Katalonska lirika XX. stol.
Mérimee, P. Colomba
Musset, A. de: Lorenzaccio
Osla jahas, osla iščeš
Sábato, E.: Grobovi in junaki
Teternikov, F. K.: Mali zloduh
V slov. j.:
Destovnik-Kajuh, K. Markacije
Ingolite, A.: Obačun
Lokar, D.: Burja pred tišino
Svitanja
Zupančič, V.: Majolka pisana
V shr. j.:
Aracalia, I.: Put bez sna
Džumhur, Z.: Hodoljubija
Giono, J.: Momak u modrom
Fischer, M. L.: Očima ljubavi
Fischer, M. L.: Sva ljubav svijeta
Fischer, M. L.: Kad srce govori
Fischer, M. L.: Ljubav mog života
Fischer, M. L.: Rodilište
Fischer, M. L.: Stranputice ljubavi
Oraić, D.: Urlik Amerike
Rhys, J.: Putovanje u mraku
Waugh, E.: Voljeni pokojnik
Mladinska:
Novak, M.: Sova v pižami
Vandot, J.: Kekec in botra Pehta

Viktor Zadnik — predsednik ZKO Vrhnika ob otvoritvi kulturnih dni

Dekliški pevski zbor iz Borovnice se je prvič predstavil v Bistri

Prvi večer na koncertu pihalnega orkestra je povezoval program Bojan Adamič

Prvič se nam je predstavila tudi folklorna skupina iz Čapljine

Naši športniki so ob obisku Gonarsa odnesli venec k kostnici

Vsa moštva so prejela spominske pokale. Tudi košarkarji so domov prinesli lep pokal

Srečanje s športniki Gonarsa

Delegacija vrhniške občine, v kateri so bili predstavniki družbeno-političnih organizacij in delovnih organizacij in športniki naše občine je pobratenu Gonarsu vrnila obisk.

Delegacija vrhniške občine, ki jo je vodil podpredsednik izvršnega sveta Ing. Peter Petkovšek, je sprejel predsednik mesta Joan Ottavio. Po pozdravnih besedah sta delegaciji položili venca na spominskem pokopališču v Gonarsu.

Srečanje delegacij se je nadaljevalo s športnimi srečanji nogometašev, košarkarjev, atletov, športnih ribičev in kolesarjev.

V pogovoru med predstavniki obeh mest so med drugim poudarili, da želijo s takimi srečanji še utrditi prijateljstvo med prebivalci obeh mest in da bi tudi bodoče generacije negovale tradicije svojih predhodnikov.

Vrhniška in Gonars sta lahko primer dobrega sodelovanja, ki ima prav gotovo tudi precejšen pomen za celotne odnose med dvema sosednjima državama.

NOGOMET — MLADINCI: GONARS — USNJAR 1:2 (0:1)
Mladinci Usnjara in Gonarsa so igrali dvakrat po trideset minut. Že v samem začetku tekme so domačini povedli, čeprav so imeli Vrhničani terensko premoč. V začetku drugega dela tekme je Markelj, najboljši posameznik srečanja, dosegel zmago za svoje moštvo z dvema lepima zadetkoma.

STRELCI: 1:0 Pež (8), 1:1 Markelj (33), 1:2 Markelj (38).
GONARS: Milaraconda, Doze, Zelli, Pež, Dorani, Piv, Peiz, Caisalli, Joan, Tavors, Taboro, (Tribos, Durigotto, Biondini).

USNJAR: Japelj, A. Ogrin, Gerbec, Todič, Markelj, Ogrin, Dobrovoljč, Čamerlik, Stamatovič, Vrbanič.

NOGOMET — SENIORJI: GONARS — USNJAR 1:1 (0:1)

Mestni stadion v Gonarsu. Okoli 1500 gledalcev. Sodnik Pettovello (Gonars).

STRELCI: 0:1 Lopatič (22), 1:1 O. Masolini (55).

GONARS: Danielis, Vallan, Toretto, Sattolo, Marteloci, Cudin, Vicedonini, Dambrizio, Zorzini, F. Masolini, O. Masolini (Sabot, Saulini, Schuerco).

Prijateljske vezi med nogometaši so že trdne. Njihova srečanja so vedno iskrena, zato jim bo ta fotografija prijeten spomin.

ŠAHOVSKE VESTI

Hitropotezni turnir

Na hitropoteznem turnirju za mesec maj je sodelovalo 12 šahistov. Prvo mesto je osvojil Miladin Gavrić z 10 točkami, drugi je bil Matjaž Justin z 8,5 točkami, tretji Leon Gostiša, 8 točk, četrti Boris Hadalin 7,5 itd.

V juniju pa je na turnirju sodelovalo 10 šahistov. Zmagal je Matjaž Justin z 8 točkami pred Šolnom in Kobalom s 6,5 točke in Milinarjem, ki je osvojil 6 točk.

Po šestih turnirjih za hitropotezno prvenstvo ŠD Vrhnika za leto 1982 vodi Miladin Gavrić s 47,5 točkami pred Matjažem Justinom, 44 točk, tretji je Janez Bolha, ki ima 37 točk, četrti je Boris Hadalin, 34 točk, peti Leon Gostiša, 32,5 točk, šest A. Šoln, 32, sedmi Saša Čačić, 26,5 točke, osma Zdenka Trček, 26 točk, itd.

Občinsko prvenstvo

Ob občinskem prazniku sta Šahovsko društvo Vrhnika in Šahovski klub Dragomer pripravila tretje ekipno hitropotezno prvenstvo v šahu. Igrali so v Domu JLA. Moštvo Vrhnike je ponovilo lanskoletni uspeh, saj so osvojili 1. mesto s 13 osvojenimi točkami pred Dragomerčani, ki so imeli 7 točk in OŠ Ivana Cankarja, 4 točke.

Mladinska olimpijada

Na turnirju v okviru mladinske športne olimpijade je sodelovalo 9 ekip z več kot 40 šahisti. Najboljši so bili mladinci OŠ Ivana Cankarja.

Tabela: 1. OŠ Ivan Cankar I, 25 točk, 2. VP 5312 Vrhnika, 23,5 točk, 3. OŠ Ivan Cankar II, 20,5 točk, 4. ŠD Dren 17 točk, 5. OO ZSMS Blatna Brezovica, 17 točk, 6. OŠ Borovnica, 12,5 točk, 7. OO ZSMS Zaplana, 12,5 točk, 8. OO ZSMS Igrad, 10,5 točk, 9. OO ZSMS Iskra Antene, 6,5 točk.

Pionirsko prvenstvo Slovenije

Na 20. Pionirskem prvenstvu Slovenije za posameznike v Ilirski Bistrici aprila letos so naši pionirji dosegli naslednje rezultate:

Starejše pionirke: 6. Mojca Jeraj, 8. Jelka Sadar.

Starejši pionirji: 6. Peter Kobal, 17. Matjaž Jereb.

Državno prvenstvo

Na moštvenem pionirskem prvenstvu Jugoslavije za letošnje leto, ki je bilo v Puli od 19. do 22. maja, naši pionirji niso ponovili lanskoletnega uspeha, ko so ob koncu turnirja osvojili drugo mesto. Lahko pa rečemo, da je tudi osvojitve petega mesta uspeh, saj je odšla na državno prvenstvo povsem nova ekipa.

Rezultati: Ivan Cankar Vrhnika — M. Miljanov Titograd, 2:2; Ivan Cankar Vrhnika — M. Kaminski Bitola, 2,5:1,5; Ivan Cankar Vrhnika — E. Duraku Prizren 1:3; Ivan Cankar Vrhnika — Bratstvo jedinstvo Borovo, 1,5:2,5; Ivan Cankar Vrhnika — D. Obradović Omoljica, 2,5:1,5; Ivan Cankar Vrhnika — B. Lozić Travnik, 1:3; Ivan Cankar Vrhnika — B. Radičević Beograd, 1:3.

Vrsti red: 1. B. Radičević Beograd, 25 točk, 2. B. Lolić Travnik, 19 točk, 3. E. Duraku Prizren, 14,5, 4. B. jedinstvo Borovo 14, 5. Ivan Cankar Vrhnika, 11,5, 6. D. Obradović Omoljica, 10,5, 7. K. Kaminski Bitola, 10, 8. M. Miljanov Titograd, 7,5 točk.

MILADIN STANKOVIĆ

Kolesarska dirka na Vrhniki

Kolesarska sekcija ŠD Partizan Vrhnika je izvedla 17. 6. 82 medkлубske kolesarske dirke na progi Vrhnika—Horjul—Vrzdenc in obratno.

Čeprav je bil delovni, dan in deževno vreme, je na dirkah startalo več kot 80 tekmovalcev, med njimi tudi 2 ženski.

REZULTATI:
Pionirji: 1. Grega Golob, Rog, 2. Franci Škrl, Grosuplje, 3. Roman Bernik, Rog.
Mlajši mladinci: 1. Aleš Pogan, Sava, 2. Jože Zupančič, Astra, 3. Zoran Ogrinovič, Astra.
Starejši mladinci: 1. Darko Tunič, Sava, 2. Sandi Papež, N. mesto, 3. Matjaž Zovnik, Sava.
Člani R 1. Janez Udovc, Štucin, 2. Ivan Rojgelj, Štucin, 3. Jože Dolžan, Rog-Franek.
Veterani 36—45 let: 1. Jože Hofuer, Rog-Franek, 2. Milan Frelik, Štucin, 3. Brane Dežman, Rog-Franek.
Veterani 46—55 let: 1. Tone Forneci, Rog-Franek, 2. Zvonimir Omerzel, Grosuplje, 3. Marjan Gale, Rog-Franek.
Veterani nad 56 let: 1. Milan Žirovnik, Rog-Franek.
Ženske: 1. Aleksandra Jermić, Rog-Franek, 2. Mateja Bolha, Grosuplje.
Ekipno: 1. Rog-Franek, 2. Sava, 3. Astra.

POPIT LENART

Balinarji spet uspešni

Meseca junija je bilo v Horjulu tekmovalje balinarjev četvork (ekip s 4-člani) za prvenstvo Notranjske. Tekmovanja se je udeležilo 9 najboljših ekip s tega področja, ki so bile razdeljene v 3 skupine. Naši balinarji so najprej izločili ekipo iz Logatca, nato pa v težki borbi še četvorko Idrije.

V finale so se uvrstili tekmovalci Vrhnike, Rakeka in Horjula. V borbi za prvo mesto so se pomerili med seboj, kjer je slavila zmago ekipa Rakeka, ki je premagala oba nasprotnika. Vrhničani pa so z dobro igro ugnali borbeno Horjulce in zasedli 2. mesto. Osvojili so lep pokal. Na tem tekmovalstvu so Vrhniko zastopali: Janez Krivina, Franc Petavs, Alojz Jereb, Ciril Grom in Ivan Cafuta. V teku meseca junija pa poteka na igriščih društva upokojevcev Vrhnika balinarsko tekmovalje posameznikov za prvenstvo Vrhnike. Prijavljenih je bilo 32 tekmovalcev. Od teh jih je 28 že izpadlo. V finale so se uvrstili sledeči: Janez Krivina, Pero Bogdanovič, Alojz Jereb in Ignac Letonja, ki bodo v medsebojnih igrah določili prvaka Vrhnike.

Zanimanje občanov za to tekmovalje je bilo izredno. Ob kozarčku dobre kaplice iz bifeja društva upokojevcev so obkrožili balinarska igrišča in burno bodrili tekmovalce.

KAREL ŠTIRN

KONČALO SE JE TEKMOVANJE V OBČINSKI NOGOMETNI LIGI

Dragomer je prvi zmagovalec

Ko je bilo odigrano 14. kolo vrhniške nogometne lige, je končano tekmovalje za naziv najboljšega nogometnega moštva v naši občini. Prvo mesto je zasedlo moštvo Dragomerja z 20 točkami, kar je točka več od drugouvrščene Stare Vrhnike. Stara Vrhnika je zmagovalec jesenskega dela turnirja in je bila najresnejši kandidat za prvo mesto.

Dragomerčani so imeli najmočnejšo obrambo in so doživeli tudi najmanj porazov — tri.

Vrstni red ostalih moštvev je realen, razen uvrstitve Borovničanov. Po kvaliteti so ti nogometaši v samem vrhu, a so zaradi spleta nesrečnih okoliščin in določenih subjektivnih težav doživeli kar sedem porazov.

Razveseljivo je dejstvo, da bo to tekmovalje precej prispevalo k razvoju nogometa v vrhniški občini.

Prva velika pridobitev je prav gotovo Občinska nogometna zveza Vrhnike, operativno telo, ki želi popularizirati nogomet, organizira tekmovalje in predstavlja nogometna moštva republiškega pomena. Do sedaj je to telo dobro delovalo.

Zmagovalec občinske nogometne lige moštvo Dragomerja

lo, če ne upoštevamo nekaj spodsrlajev zaradi neizkušenosti. Gotovo tudi Zveza nogometnih sodnikov in Zveza nogomet-

nih trenerjev vrhniške občine mnogo magata Občinsko nogometni zvezi (OZ).

V vrhniški nogometni ligi nastopajo skupnosti, kar daje novo dimenzijo zvoju telesne kulture v naši občini.

Kaj naj rečemo za konec? Prvo leto lovanja Občinske nogometne lige je bilo določene smernice, ki pa jih je treba dopolniti in najti rešitve, ki bodo napredek.

Gotovo je, da je piramidni sistem nogometnega telesa slovenskega nogometnega činske nogometne lige je lahko množično baza, iz katere bi črpali kadre, tako netašeta kot strokovnjake in sodnike.

Vrhnika ima dolgoletno nogometno tradicijo in nogometna igra naj še v prihodnosti ostane športna disciplina v pahljačastih tovar s statusom, ki ji pripada.

MOMIR ARSIČ

KOŠARKARSKA TEKMA ZA NOTRANJSKI POKAL SR SLOVENIJE

Borovnica : Postojna 90:93 (44:51)

DVORANA OSNOVNE ŠOLE: Gledalcev 150
SODNIKA: Kokalj (Piran), Novak (Koper)
BOROVNICA: Šuštar 12, Sivka 32, Zalar 3, Modrijan 13, Kovačič 6, Martinčič 14
POSTOJNA: S. Petemost 26, Likon 4, Premru 7, D. Patermost 5, D. Bajec 26, Sesorec 25

V zanimivem srečanju so se oslabilši domačini dobro upirali drugouvrščeni ekipi II. SKL-zahod. Proti koncu tekme si izkušenejši gostje priborili minimalno prednost in jo obdržali do konca. Pri domačinih velja pohvaliti Sivka in Šuštarja, pri gostih pa sta bila boljša od ostalih S. Petemost in Sesorec.

F. MODRIJAN

Trim plavanje v juliju

ZTKO Vrhnika organizira v mesecu juliju TRIM pavalne akcije. Akcije bodo vsako sredo v mesecu juliju, s pričetkom ob 18. uri v vrhniškem bazenu.

Prva akcija bo v sredo, 7. julija 1982.

Pavalne norme so sledeče:
— za starost do 25 let — 400 m
— za starost od 25 — 35 let — 300 m
— za starost nad 35 let — 200 m

Časovnih omejitev ni. Kdor bo želel, da se mu izmeri čas, bo zanj ob bazenu časomerilec.

Ta akcija je vključena v TRIM akcijo, ki poteka celo leto, zato ne pozabite prinesiti s seboj TRIM knjižico.

Udeležite se plavanja v čim večjem številu!

ZTKO Vrhnika

Tečaj za vaditelje plavanja na Vrhniki

ZTKO Vrhnika bo koncem avgusta organizirala tečaj za vaditelje plavanja v republiškega ranga.

Ker ta kader potrebujemo vsem za šolo v naravi, bomo vse tiste, ki so zainteresirane v naslednjih letih delati kot vadije plavanja, da se udeležijo tečaja.

Prednost imajo vsi tisti, ki so bili v šoli v naravi, pa tega naziva niso pridobili.

Prijave sprejema ZTKO Vrhnika Tržaška 9, ali po telefonu 751 (tov. Sefran) do 10. 8. 1982.

Točen datum začetka tečaja bo vsi prijavljeni sprejeli pravočasno. Tečaj financira ZTKO Vrhnika.

ZTKO Vrhnika

Tudi trimski tek na Logu postaja množičen

Popoldne 23. 5. 1982 smo izvedli 8. kaško akcijo, ki se jo je udeležilo 25 čev in tekačev v 6 kategorijah. Tek organizirala športno društvo Partizan ZTKO Vrhnika. Največja udeležba je kategoriji pionirjev in članov do 1982.

Rezultati: Pionirji (1. 1967 in mlajše). Prvo mesto sta si delila na 1500 m progi z rezultatom 7,36 minut. Ostali pa bili uvrščeni po naslednjem vrstnem redu: 3. Tomaž Seliskar 7,45 minut, Jure Mesec 8,15 minut, 5. Raško Reber 8,38 minut.

Pionirke (1. 1967 in mlajše). Prvo mesto si je pribela Natalija Rožnik z rezultatom 8,02 minute. Na drugo mesto pa se je stila Mateja Remškar s časom 8,39 minut.

Mladinci: Na progi, dolgi 3000 m, je uvrščen en sam mladinec, Jože Kopitar z rezultatom 14,09 minute.

Člani A (do 1952 in mlajši). Proga je dolga 4 km. 1. Miran Stanovnik, 14,10 minut, 2. Zvonimir Omerzel, 18,06 minut, 3. Sandi Priškovc, 18,17 minut, 4. Zlatko, 19,00 minut, 5. Sandi Kopitar, 20,04 minut.

Uvrstilo se je 8 tekmovalcev. Člani B (1951—1942): Prvi in edini disciplini je bil uvrščen Janez Srše z rezultatom 17,56 minut.

Člani C (1941 in starejši): Zmagal je Stefan Kovac s časom 14,15 minut, pa je bil Blaž Geč s časom 19,13 minut.

Članci B (1951—1942) — veterani: Na progi, dolgi 3000 m je bila edina ženska Tereza Geč, ki je ob bučnem njanju prišla skozi cilj z rezultatom 18,17 minute.

Tekmovalci, ki so bili iz sedmih zličnih ŠD, je priznanja podelil predsednik ZTKO Vrhnika tov. Branko Sefran.

movalci in predsteli so si ob slovesni želji, da se na prihodnjem teku dobi večjem številu.

BORIS ČIČMIRO

Turnir v Blatni Brezovici

ŠD Blatna Brezovica in ZTKO Vrhnika sta 28. in 29. maja organizirala tradicionalni turnir krajevnih skupnosti v košarki. Sodelovalo je 6 do 8 prijavljenih ekip. V petek, 28. maja, so bila predtekmovalja, v soboto, 29. maja, pa finalni boji. Tokrat je bila v odsotnosti Borovnice najboljša Blatna Brezovica, ŠD Blatna Brezovica pa je pokazalo, da ni dobro samo v košarki, temveč tudi v organizaciji. Treba je dati vse priznanje domačinom za odlično organizacijo!

KONČNI VRSTNI RED: 1. Blatna Brezovica, 2. Vrhnika, 3. Dragomer-Lukovica, 4. Drenov grč, 5. Log, 6. Zaplana

ZTKO

Nedovoljene (črne) gradnje in možnost legalizacije

Izvršni svet Skupščine občine Vrhnika je leta 1980 imenoval komisijo za ugotavljanje možnosti legalizacije nedovoljenih gradenj. Komisijo so imenovali na pobudo Republiškega sekretariata za urbanizem oziroma Republiškega komiteja za urejanje prostora in varstva okolja. Naloge komisije je bila ščitena kmetijskih zemljišč, stanovanjsko gospodarstvo, varstvo kulturne in naravne dediščine. V komisijo naj bi bili vključeni tudi: sanitarni inšpektor, predstavnik pooblaščen organizacije za izdelavo urbanistične dokumentacije, predstavnik krajevne skupnosti, v kateri je nedovoljena gradnja, gozdarski inšpektor in predstavnik OK SZDL.

Komisija je ne glede na odnos gradnje do veljavne urbanistične dokumentacije odločala po prosti presoji ob upoštevanju varovanih območij, rezervatov, bližnje obstoječe pozidave in zadevajajočih materialnih predpisov. Tako je bilo legaliziranih vrsta gradnj, ki po oceni komisije niso posegale v širše družbene interese, čeprav so bile zunaj mej zazidljivosti, potrjenih z odlokom o prostorskih izhodiščih za izrabo površin občine Vrhnika (Ur. list SRS št. 3/76).

Dejstvo je, da pomeni komisija za ugotavljanje možnosti legalizacije nedovoljenih gradenj, zadnji »filter« črnograditeljev in tako v določenih primerih priložnost uveljavitve lokacije, ki je po redni poti ne bi dosegli.

Od Republiškega komiteja za urejanje prostora in varstvo okolja smo zahtevali razlago pristojnosti komisije za ugotavljanje možnosti legalizacije nedovoljenih gradenj.

Komisije imajo vlogo posvetovalnega telesa, upravni organ pa samostojno odloča o nedovoljeni gradnji v skladu u veljavno urbanistično zakonodajo.

Ugotoviti je treba, da imajo vse nedovoljene gradnje vključeni tretji fazi značaj zamujenega upravnega postopka urbanistične inspekcije. Veljavni predpis namreč daje inspekciji možnost, da odredi odstranitev objekta in vzpostavitev v prejšnje stanje, če gradbena dela niso dosegla zaključene tretje faze. V posameznih primerih pa celo odstranitev objekta v zaključeni tretji fazi (varovana območja). Predpis celo določa, da pritožba zoper odločbo o odstranitvi oz. zoper sklep o izvršbi ne zadrži izvršbe.

Razumljivo je, da urbanistični inšpektor ne more preverjati vseh pričeti gradenj v občini in ugotavljati fazo pridobivanja dokumentacije. Nadzor nad približno 150 pričeti gradnjami v letu (s potrjeno dokumentacijo) in vsemi nelegaliziranimi posegi v prostor je pretiran zalogaj za 24 ur na teden, kolikor jih je urbanističnemu inšpektorju odmerjeno za delo na območju občine Vrhnika.

Krajevne skupnosti in ostali dejavniki, ki imajo možnost sprotnega nadzora na terenu (gozdarji, lovci) pa solidarnostno s črnograditelji, pričeti nedovoljenih gradenj ne prijavljajo. Krajevne skupnosti se skoraj brez izjeme postavljajo na stran črnograditelja in skušajo pospešiti legalizacijo, ko se črnograditelj zave, da brez ustrezne dokumentacije ne bo ne stanovalskega posojila ne priključka na komunalne vode.

Na podlagi povedanega in po besedah Republiškega komiteja za varstvo okolja in urejanje prostora sledi, da je komisija za ugotavljanje možnosti legalizacije posvetovalno telo izvršnega sveta, ki ocenjuje in vpliva le na odločanje o nedovoljenih gradnjah znotraj mej zazidljivosti, kjer se urbanistična dokumentacija izdeluje ali je izdelava takega dokumenta predvidena.

O nedovoljenih gradnjah zunaj mej zazidljivosti, potrjenih z odlokom o prostorskih izhodiščih za izrabo površin občine Vrhnika (Ur. list SRS št. 3/76) in gradnjah, ki so v nasprotju z veljavnim urbanističnim dokumentom, samostojno odloči upravni organ v skladu z veljavno zakonodajo. To pomeni, da je za vsako ugotovljeno nedovoljeno gradnjo **zunaj mej zazidljivosti, oz. za gradnjo, ki je v nasprotju s programom urbanističnega dokumenta, lahko izdana le upravna odločba o odstranitvi objekta** oz. če gradnja za daljši čas še ne ovira izvajanja sprejetega urbanističnega dokumenta, se odstranitev lahko za določen čas odloži.

Črnograditelji torej ne morejo več računati na legalizacijo in bodo tembolj občutili breme posledic. Upati je le, da bo urbanistična inspekcija dobila od neposrednih spremljevalcev dogajanj v prostoru, več pomoči, da bodo lahko nedovoljene gradnje, ustavljane že v začetni fazi.

Komite za družbeno-ekonomski razvoj in družbeno planiranje občine Vrhnika

Tudi na Vrhniki bomo želi

K akciji za kruh in sladkor, ki je tekla v lanskem letu so pristopili tudi kmetje — člani KZ Vrhnika. Ker je zaključek te akcije, torej žetev, pred nami, bi želeli v kratkem seznaniti vse občane Vrhnike, kako je akcija tekla. Hkrati seznanjamo tudi vse tiste kmete, ki so sejali pšenico in niso vključeni v strojno skupnost za kombajn, kakor tudi tiste kmete, ki se niso pogodbeno vezali o oddaji tržnih viškov, dobili pa so kvalitetno seme po regresirani ceni za jesensko setev, o pogojih odkupa letošnje letine pšenice.

Kot rečeno, se je tudi KZ Vrhnika vključila v akcijo za kruh in sladkor, tako da so kmetje na območju občine Vrhnika posejali približno 50 ha pšenice, čeprav naravni pogoji na našem območju za setev žit niso prav nič ugodni. KZ Vrhnika je v sodelovanju s pospeševalno službo od pomladi leta 1981 vodila akcijo za vključitev krušnih žit v njivski kolobar, kjer je koruza postala že mono-

in sladkor, ki je stekla v letu 1981. Takrat je namreč vsaka občina oziroma kmetijska organizacija dobila zadolžitev, da na določenih površinah zaseje pšenico in pogodbeno veže odkup le-te. Poudarimo še enkrat, da naravni pogoji za setev pšenice na našem območju niso ravno primerni. Malo je kvalitetne zemlje, ki jo pšenica potrebuje za uspešno rast. Povedati je tudi treba, da so v

posejali v optimalnem času, to je v prvi polovici oktobra. Setev je zakasnila v prve dni novembra le na melioriranih površinah v Bevkah. Nato je nastopila zima, ki za posevke pšenice ni bila ugodna, vendar se je kasneje izkazalo, da je pšenica dobro preživela. Ob zgodnjem dognojevanju z dušikom je spomladi uspešno nadaljevala rast. Vsi posevki so bili tretirani s herbicidi za zaščito pred pleveli in tudi plesnimi. Rezultati vsega tega dela so danes vidni na poljih, s katerih pričakujemo solidne prideleke.

Kako pa bo s tržnimi viški pšenice in kakšni so pogoji odkupa?

Pšenico bomo lahko kupovali na Vrhniki, Jelovškova 7. Kmetje bodo dobili vreče, oziroma pšenico, v primernih priključih jo bodo pripeljali na odkupno mesto, kjer bo tehtanje in kjer bodo vzeli vzorec za ugotovitev odstotka vlage. Odkupovala se bo vsa pšenica, ne glede na vsebnost vlage, le da se bo pri ceni upošteval vsak odstotek vlage nad 15 odstotkov vrednosti 0,1 din. Za oddano pšenico bodo kmetje dobili v zamenjavo kvalitetno korožo za krmo živine (za 100 kg pšenice 100 kg korože) ter 30 odstotkov od oddane pšenice v denarju (zamenjava pšenice — koroža 1,3:1). Pri tem izračunu se bo upoštevala uradna cena pšenice. Vsak kmet, ki pšenico odda, je upravičen tudi do 15 odstotkov otrobov.

Kmetje širom Slovenije ugotavljajo, da so pogoji odkupa oziroma zamenjave pšenice za korožo ugodni, zato upamo, da bodo tudi kmetje na našem območju čim več pšenice oddali, v zameno zanjo pa dobili korožo. Upajmo tudi, da bo vreme v času žetve ugodno in da bo kombajn požel čim več njiv, saj vemo, da so izgube pri ročnem spravilu pšenice precej velike, pa tudi delo samo je naporno in kmetom vzame veliko dragocenega časa.

JANEZ DRAŠLER

Tako kot si danes težko zamišljamo košnjo brez traktorja, si tudi žetev brez kombajna. Košnja gre h kraju, kmetje pa se že pripravljajo na žetev.

Kmetje so nalogo sprejeli tako, da so pogodbeno posejali pšenico na 17,5 ha, skupaj pa že omenjenih 50 ha. V času pred setvijo je pospeševalna služba pripravila več pisnih navodil o kvalitetni agrotehnikni za pšenico, pripravila predavanja in ob nabavi semena z vsakim posameznikom obdelala celotno agrotehniko od priprave zemlje, gnojenja, setve, zaščite itd.

Strojna skupnost za žito je nabavila še sejalnico, druga sejalnica pa je bila kupljena s sredstvi sklada za intervencije v kmetijstvu pri SO Vrhnika. V glavnem je na njivah pšenica sledila korozi, katero kmetje spravljajo z njiv do oktobra meseca, zato smo kljub vsej pripravljenosti na setev (strojna opremljenost, kvalitetno seme, mineralna gnojila) s strahom pričakovali jesensko vreme. Vendar, to pot je bila jesen dokaj ugodna, tako da so kmetje pšenico

Na sestanku strojne skupnosti za žito, ki je lastnik kombajna so bili sprejeti sledeči sklepi:

- Cena delovne ure kombajna v sezoni 82 je 1.800 din.
- Komisija v sestavi: Pavel Bradeško, dr. Janez Verbič, Franc Rus, Janez Susman, ing. Ivan Šivic, bo naredila natančnejši načrt žetve.
- Zastavljeni načrt se bo strogo spoštoval, kombajn bo žel vse posevke (ne glede, ali je kmet član skupnosti ali ne), kjer bo možen pristop, oziroma kjer bodo dovozne poti z mostovi dovolj utrjene.
- Natančnejša navodila in načrt žetve bodo objavljeni v času pred žetvijo po zbiralnicah mleka.

kultura in zaradi tega kljub izdatnemu gnojenju kmetje niso več dosegli odličnih pridelkov. V korozi so se začeli širiti pleveli, ki so jim kmetje kljub večjim dozam herbicidov težko kos.

V mesecu marcu 1981 so kmetje ustanovili strojno skupnost za žito, v katero je vključeno 20 kmetov (Albin Novak, Janez Žitko, Franc Rus, Peter Kozjek, Franc Hladnik, Franc Gregorka, Franc Kovač, Jože Ogrin, Edo Hladnik, Janez Drašler, dr. Janez Verbič, Pavle Bradeško, Jakob Mavsar, Marko Furlan, Anton Jelovšek, Janez Susman, Franc Košir, Anton Sedej in Marija Gutnik). Ti so ob pomoči sklada za intervencije v kmetijstvu pri SO Vrhnika, kreditom HKS kmetijstva in gozdarstva Vrhnika ter z lastno udeležbo nabavili žitni kombajn z adapterjem za žetev korože. Tovarna ZMAJ nam kljub postavljenim rokom ni dobavila plačanega kombajna do žetve v lanskem letu. Konec avgusta smo kombajn le dobili. Dejstvo, da smo imeli kombajn, nam je omogočilo, da smo se lažje vključili v akcijo za kruh

70-letih kmetom vsi, od zadružnih organizacij do pospeševalnih služb, odsvetovali setev žit, usmeritev je bila v korožo, ki je odlična krma za živino in daje na našem območju boljše pridelke in s tem kmetom večji dohodek.

72-letni Anton Ženko nam je poslal pesmico in pripisal:

»Menim, da je pesmica zelo vzpodbudna zlasti za mlade, ker ponazarja kmečko življenje. Lahko je človek tudi na kmetiji srečen in vesel in nič mu ne manjka. Seveda, vse je odvisno od družinske ljubezni, humanosti in slege.

Mogoče bo prav ta pesmica obdržala mlade ljudi pri zemlji, ki jo vse zapuščata.

Prijetno res je na deželi,
kjer žlahtna tritica cveti
kmetiču bi zaželeli,
da mnogo grozdja obrodi.

V planinco Primož spet potuje,
s tuljino on se vrnil je,
o Urški zvesti premišljuje,
al' ona že naproti gre.

Veselo sta se rokovala,
zazrla v sinje si oči,
ljubezen zvesto si priznala
vse do konca svojih dni.

Starši bili so veseli,
da srečno vrnil se je spet;
le-to si željno so želeli,
da postal bi njihov zet.

Ko nageljni so zacveteli,
v planinci godec je igral,
k poroki vsi so pohiteli,
Primož kmetič je postal.

V planinci srečno so živeli
nič zvestobe ni skali;
kosili, peli so in želi
kos na smreki je žgolel.

Lepo živeti je v družini
kjer ljubezen, sloga se kali,
tam vedno sveži so spomini
na mladostne srečne dni.
ANTON ŽENKO, st.

Naš časopis — Glasilo Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Vrhnika — ureja uredniški odbor: Marina Jereb (predsednik), Vida Curk, Milorad Borčić, Jakob Susman, Milan Selan, Cvetka Glumac, Franc Petelin (glavni in odgovorni urednik), Ivan Žitko (tehnični urednik) — Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnika — Številka žiro računa: 50110-678-54000 — Telefonska številka uredništva: 751-325 — Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2 — Po mnenju Sekretariata za informacije v IS SRS na podlagi 7. točke prvega odstavka 26. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33-316-72) je Naš časopis oproščen prometnega davka.

1300 tekmovalcev na »iskriadi«

18. športne igre delavcev Iskre je organizirala ZTKO Vrhnika z delovno organizacijo Iskra-antene na Vrhniki in v Dragomerju. 1300 tekmovalcev je bilo razdeljenih na 99 moških in 54 ženskih ekip, ki so prišle iz delovnih organizacij iz Ljubljane, Kranja, Semic, Škofje Loke in Nove Gorice. Borili so se v dvanajstih športnih disciplinah: nogometu, košarki, odbojki, rokometu, namiznem tenisu, streljanju, balnanju, kegljanju in šahu.

Svečana otvoritev se je začela s prinašanjem državne in Iskrine zastave, ki sta prileteli iz zraka. Darko Setin in Branko Hrst, državna reprezentanta v športnem

padalstvu, sta doskočila na nogometno igrišče, med udeležence.

Udeležence in vse prisotne je pozdravil Ljuben Artič v imenu Iskrinega poslovnega organa, v imenu SO Vrhnika pa predsednik Andrej Vidovič.

Vsa tekmovalca so bila izredno zanimiva. Nekateri posamezniki poznano seveda z zveznih tekmovalcev: Papič in Grgin (košarka), Golob (rokomet).

Tekmovanja so bila finale delovnih športnih iger organizacij združenega dela Iskre. Obenem je bila to lepa prilika, da se enkrat srečajo in okrepijo prijateljstvo, kar naj bo tudi motiv za še uspešnejše poslovno sodelovanje.

DRUGI RALLY »VETERAN 82«

Najstarejši si je priboril prvo mesto

Tehnični muzej Slovenije iz Bistre in trideset delovnih organizacij in interesnih skupnosti iz cele Slovenije je organiziralo drugi rally starih avtomobilov in motociklov pod naslovom »Veteran 82«. Tudi ta športna manifestacija, ki je vzbudila veliko zanimanja med ljubitelji starih avtomobilov in motociklov, je imela svoje izjeme. V skupni uvrstitvi je bil prvi med avtomobilisti Italijan Paolo Gratton s Fordom (1913. l.), ki je bil najstarejši avto na tekmi.

Najstarejši motor je vozil Ištvan Kasapati z Madžarske (Lavrin Klement, 1899. l.) in uspešno prišel na cilj s svojim veteranom.

Najstarejši registrirani avto je bil BMW MB 447-77 s 54 leti na plečih. Lastnik Mariborčan Damjan Kordigelj.

6. srečanje mladih tehnikov v Kranju

Tehnično srečamo na vsakem koraku: doma, v šoli, v službi, na cesti... kjerkoli. Življenja brez nje si skorajda ne znamo zamisljati. Spremlja nas povsod. Zato je popolnoma samoumevno, da se mladi udeležujejo tudi na tem področju. Da pa delo mladih ne bi izvenlo v prazno, prireja Zveza organizacij za tehnično kulturo mladine vsako leto republiško srečanje mladih tehnikov. Letos je bilo — že 6. po vrsti — 15. maja v Kranju.

Udeležili smo se ga tudi učenci naše občine. Tekmovali smo v naslednjih panogah: uporaba električnega ročnega orodja, foto dejavnosti, spoznavanje proizvodnega procesa, raketenim modelarstvom, brodomodelarstvom MC-1, jadrskih modelih A1, sestavljanju konstrukcij

FISCHER TECHNIK in demonstraciji savljenih eksponatov FISCHER TECHNIK.

Najboljši uspeh je dosegel Smrtnik, učenec OS Ivan Cankar, ki je tekmovalju z jadrnimi modeli A1 zadel 2. mesto, on bo sodeloval tudi v zveznem tekmovalju, ki bo od 3. do 10. maja v Pulju.

Čeprav je bil osnovni namen tega srečanja pokazati pridobljeno znanje imelo srečanje tudi drugo, morda še višje. Vsi udeleženci so svoji na novo stekani prijatelji, vzemi dodali nov kamenček k pisarni mozaiku sodelovanja in prijateljstva dihi.

DARINKA KODERMAN

OS Ivan Cankar

SKUPŠČINA OBČINE VRHNIKA

Komite za družbene dejavnosti in občno upravo objavlja prosta dela in naloge

ČISTILKE

pisarniških prostorov za določen čas s polnim delovnim časom (nadomeščanje delavke, odsotne zaradi bolezni)

Pogoj: nekvalificirana delavka

Pismene prijave sprejema Kadrovska služba Skupščine občine Vrhnika, Tržaška 1, 15 dni po objavi.

Hranilnica Ivan Cankar prva

Sobota, za nekatere čisto navaden dan, a za nas mlade varčevalce velik praznik, saj smo doživeli mnogo prijetnega. Ljubljanska banka nas je tudi letos povabila na srečanje mlade varčevalce.

Predstavniki vseh pionirskih hranilnic, razen nekaterih izjem, smo se 5. junija zjutraj zbrali na ljubljanski železniški postaji. Tu so nas razporedili po barvah v več skupin. S posebnim vlakom smo se ob pol devetih odpeljali v Novo mesto. Sprehodili smo se skozi Kettejev dvorec, videli njegovo rojstno hišo, novomeško katedralo, muzej, posvečen žrtvam NOB, rojstno hišo Božidarja Jakca in še veliko zanimivosti, saj jih je v tem mestu več kot dovolj.

Po kosilu v osnovni šoli Grm so v telovadnici te šole pripravili zabavni program,

ki ga je vodil Marjan Kralj. Podelili so grade za najboljše literarno, likovno, tografsko delo, ki so jih pionirji poslali natečaj, ki ga je tudi letos razpisala Hranilnica. Nagradili pa so tudi najuspešnejše naše hranilnice v tem šolskem letu, le da se te delile na tri skupine: v šole, ki imajo do 400 učencev, od 401 do 800 učencev in šole nad 800 učencev. V zadnji skupini je bila najuspešnejša naša hranilnica, ki je bila prva nagrada. To je bilo prijetno presenečenje. Po poddelitvi grad so se zvrstile družabne igre. Tekmovali smo po barvah. Naša skupina je sivo barvo in »sivi varčevalci« smo dobili drugo mesto in »sladko nagrado«.

KSENJA MIKLAV

OS Ivan Cankar

Pokojišče je živelo z vojaki

Pokojišče, ki leži ob vznožju Ljubljanskega vrha, je dobro znano prebivalcem naše občine. Na okoli 700 m nadmorske višine proizvajajo največ mleka in mesa.

Pred nedavnimi so mladi Vrhnika in pripadniki JLA iz našega garnizona pospešili začetek organiziranja proizvodnje.

Čisti planinski zrak kar trga pljuča, vajena našega nižinskega zraka. Obiskali smo prebivalce Pokojišča, vodil nas je Slobodan Srečković, dober znanec in prijatelj nekaterih izmed njih.

Pred nedavnimi je bila na tem področju vojaška vaja, na kateri je sodelovala tudi enota, ki jo vodim. Slučajno smo bili ravno blizu domačin Jožeta Debeveca in Janeza Katerna.

In tu se začena zgodba. Zgodba o ljudeh, ki so živeli kot ena družina. Zgodba o ničemer nenavadnem, a ki bi lahko povedala mnogo zanimivega.

Starejša Slobodan Srečković nas je zato privedel sem, da bi na kraju samem doživeli srečanje z vaščani, doživeli pristnost nerazdružljive povezanosti ljudi in armade.

Želeli smo slišati, kako so oni doživljali teh pet delovnih dni, ko so helikopterji pristajali na njihovih travnikih in motili mir stoletnih gozdov. Radi bi občutili tudi veselje

otrok, ki so nekaj dni preživeli v družbi Titovih vojakov.

Ko smo prišli na Pokojišče, smo šli najprej v trgovino.

Tu je zaposlena Vida Debev, ki razen trgovine vodi tudi bife.

Prihod vojakov je bil za nas res nekaj novega, pravi tovarišica Debeveva, mati štirih sinov in ene hčerke. Toliko vojne tehnike, posebno helikopterji so bili veliki... Vsi smo bili radovedni, predvsem seveda otroci.

Odnos vojakov do prebivalcev? To so dobri fantje. Čeprav je bilo vreme tiste dni slabo, sem opazila, da so vse naloge vestno izpolnjevali. Skrbelo nas je za zdravje naših vojakov. Toda skrb je bila odveč. Tudi to zapišite. Imam štiri sinove. Rada bi, da bi bili tudi oni taki vojaki. Mislim, da sem s tem dovolj povedala.

Na domačiji Debeveve družine smo našli na Jožeta Debeveca. — Teh pet dni smo živeli res kot ena družina. Vem, da ni lahko biti vojak v takem vremenu, poskušali smo jim pomagati tako, da smo jim ponujali sveže mleko, kavo, čaj... Res so izredni fantje, disciplinirani, odgovorno izpolnjujejo svoje naloge.

Petdeset metrov od Debevevih stanuje družina Katern. Štirinasedemdesetletna Antonija Bizjak, mati Janeza Katerna, je vojake takole pohvalila: »Zelo so pazili, da ne bi naredili škode s svojimi težkimi vozili. Ko so odšli, so pustili vse pospravljeno za seboj. To so dobri vojaki, na take moramo biti res ponosni.«

»Bila sem presenečena, kako so resni in zreli,« se je vmešala v pogovor Tilka Katern. »V spominu mi je ostalo, kako so vojaki pod vodstvom starešine Slobodana Srečkovića možu pomagali spraviti pod streho material, ki bi ga drugače poškodoval dež. Kako človek ne bi cenil in spoštoval takih ljudi?«

Janeza Katerna nismo našli doma. Odšel je na Vrhniko po opravkih.

Srečali ga boste, ko se boste vračali, nam je rekel tovariš Srečković. Res smo ga srečali v belem volkswagen, ko smo se vozili proti Vrhniki.

S Srečkom sva v zadnjih petih dneh postala prijatelja, ne samo za pet dni. In prav je tako. Vsi smo ena družina, samo da imamo različne naloge. Povezanost med vojaki in JLA moramo negovati, jo utrjevati.

Želeli smo slišati še mnenje druge strani. Prosili smo vojaka

Bogdana Vuka in Nebojšo Nikolića, da povesta svoje vtise o bivanju na Pokojišču.

— Vem, da so ljudje v tem delu Slovenije izredno prijetni in pripravljeni pomagati, pravi vojak Nebojša. Kako pozorni so bili z nami, tega res ne bom nikoli pozabil. Vsako jutro so nam nosili mleko, kavo, čaj... Pri njih smo se lahko posušili in ogreli. Takih stvari človek ne more pozabiti.

Bogdan Vuk, znani atlet, ravno tako misli: — Tudi jaz sem navdušen. Cela vas je živela z nami teh pet dni. Za njih smo bili nekaj novega. Trudili smo se, da se jim ne tako oddolžimo za gostoljubnost. Pomagali smo jim, kjer smo mogli.

Se enkrat se je pokazalo, kako močna je vez med narodom in našo vojsko.

S tem primerom se je spet potrdila Titova misel o konceptu splošno ljudske obrambe pridobitve naše socialistične samoupravne Jugoslavije. Ljudstvo in armada, združena pod zastavo svobode, branita našo socialistično samoupravno skupnost. Gotovo je, da je po naši dobovi veliko »Pokojišče«, še veliko takih primerov, ki dokazujejo, da ljudje Titove Jugoslavije in Titove armade hodijo srečni prihodnosti naproti.

MOMIR ARSIČ